

LESSONS IN ספר
המאמרים

DISCOURSE OF
THE LUBAVITCHER REBBE

Lag BaOmer

גל עיני ואביטה

LESSONS IN ספר המאמרים

SELECTED DISCOURSES
OF THE LUBAVITCHER REBBE
RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON

זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע

גל עיני ואביטה, ה'תשל"ז

GAL EINAI V'ABITAH 5737

Translation and Commentary by
Rabbi Eliyahu Touger

Kehot Publication Society

770 Eastern Parkway • Brooklyn, New York 11213

5777 • 2017

FOREWORD

On Lag BaOmer, the day of his passing, Rabbi Shimon bar Yochai revealed to his students “holy words” that he had not revealed throughout his life.¹ Every year on that day, the revelation of the teachings of *pnimiyus haTorah* (the lifework and mission of Rabbi Shimon bar Yochai) is renewed and invigorated. Therefore, Lag BaOmer is designated as the Giving of the Torah of *pnimiyus haTorah*.²

In this context, the Rebbe Maharash,³ the fourth Lubavitcher Rebbe, cited the verse,⁴ “Open my eyes and I will gaze at wonders from Your Torah” as an allusion to Lag BaOmer. The verse relates to that day, because the Hebrew word for “open,” *gal* (לג), shares the same letters as Lag (ל"ג). By teaching *pnimiyus haTorah*, Rabbi Shimon revealed the wonders of the Torah.

The Rebbe begins the *maamar* that follows by explaining that the Rebbe Maharash derived his insight from a teaching of the Alter Rebbe.⁵ The Alter Rebbe taught that the verse,⁶ “This mound is witness...,” alludes to Lag BaOmer, for the word *gal* (לג), “mound,” transposes the letters Lag (ל"ג).

The Rebbe continues the *maamar* with a question: The connection between the verse, “Open my eyes and I will gaze at wonders from Your Torah” and Lag BaOmer is straightforward: Rabbi Shimon’s lifework and mission was to reveal the wonders of the Torah. By contrast, the verse, “This mound is witness...” does not have an obvious connection to Lag BaOmer or Rabbi Shimon. If anything, the opposite is true. The Biblical context of the verse “This mound is witness...” speaks of erecting a divider. However Rabbi Shimon tore down many of the dividers between mankind and mystic truth. How then does the Alter Rebbe’s teaching relate to the Rebbe Maharash’s insight?

1. *Idra Zuta, Zohar*; Vol. III, p. 284b.

2. The series of *maamarim* entitled *Yom Tov shel Rosh HaShanah*, 5666, p. 219; *Sefer HaMaamarim 5704*, p. 211.

3. The series of *maamarim* entitled *Chayav Adam Livareich*, 5638, sec. 23 (p. 39ff).

4. *Tehillim* 119:18. The translation is based on *Metzudos David*.

5. The *maamar* entitled *Eid Hagal Haze* (*Siddur im Dach*, p. 304c ff.).

6. *Bereishis* 31:52.

To answer this question, the Rebbe builds a conceptual foundation to explain how the two verses relate to each other. Firstly, he explains that the verse, “Open my eyes” is a prayer to expand man’s capacity to appreciate G-d’s wonders. The intent is not that the wonders will be revealed from Above, but that man will be refined until he can perceive the wonders of the Torah within the context of his own makeup.

This emphasis on the refinement of man reflects the motif highlighted by the Giving of the Torah. As the *Midrash* states,⁷

When the Holy One, blessed be He, created the world, He decreed, saying: “The heaven is the heaven of G-d, but the earth He gave to the sons of man.” When He sought to give the Torah, He nullified the original decree, saying: “Those who are below shall ascend on high and those on high will descend below. And I will begin,” as it is written, “And G-d descended on Mount Sinai.”

There is a slight difficulty with the wording of the *Midrash*: Since it was G-d Who took the initiative in nullifying the decree by first descending on Mount Sinai, why does the *Midrash* state “He nullified the original decree, saying: “Those who are below shall ascend on high and those on high will descend below,” when it was “Those on high” who descended first?

In resolution, the Rebbe explains that the ultimate intent of the Giving of the Torah is that “Those who are below shall ascend on high”: The goal is that man make himself and this entire material plane, mediums for the revelation of G-dliness. Therefore, when describing the change that the Giving of the Torah brought about, the ascent of “those who are below,” the result of man’s efforts, receives the primary focus.

Developing this point, the Rebbe explains the difference between the study of the Torah and the observance of the *mitzvos*. The study of the Torah reflects how “those Above” descend below, for the Torah is fundamentally G-dly truth. The *mitzvos*, by contrast, are commandments to man, that give him the opportunity “to refine the created beings.”⁸ Together, the Torah and its *mitzvos* enable man to integrate spiritual truth into the fabric of his everyday experience, enabling “Those who are below [to] ascend on high.”

⁷ *Midrash Tanchuma, Parshas Va'eira*, sec. 15; *Shmos Rabbah* 12:3, *et al.*

⁸ *Bereishis Rabbah* 44:1.

On this basis, the Rebbe explains how the prayer “Open my eyes and I will gaze at wonders from Your Torah” is a request that man perceive the Torah’s wonders, its mystic secrets, secrets in a manner that relates to his own makeup. Hence, the wish is these mystic truths be comprehended from “Your Torah,” the laws and even the stories of the revealed Torah, for these are the components of the Torah that relate to man’s natural makeup.

Having established this conceptual backdrop, the Rebbe explains the connection between Lag BaOmer and the verse, “This mound is witness,” which describes how Lavan and Yaakov set up a mound as a divider between them.

There were two dimensions to the mound that separated Lavan and Yaakov. Lavan’s spiritual source is a sublime level of G-dliness that is utterly undefined and unlimited. Yaakov, by contrast, represents a lower level of G-dly light, one that it enclothes itself within the definitions and structures of the world of *Atzilus*. On the other hand, in this world, Lavan was lower than Yaakov. The mound thus represents both the separation between the higher dimension of Lavan and Yaakov as well as the separation between Yaakov and the lower dimension of Lavan.

The Rebbe proceeds to correlate the divisions between Lavan and Yaakov with the verse, “Open my eyes...” Through Rabbi Shimon bar Yochai’s teachings, these divisions in the spiritual realms were bridged, enabling the sublime lights that transcend *Atzilus* to shine within *Atzilus* and indeed, to descend even to the lower realms and ultimately to our world. This parallels the insight taught by “Open my eyes and I will gaze at wonders from Your Torah,” that man, as he exists in this world, be able to perceive the Torah’s mystic truths.

There, nevertheless, remains a difficulty with the correlation between “Open my eyes and I will gaze at wonders from Your Torah” and “This mound is witness...” “Open my eyes...” reflects how the divider between the mystic secrets of the Torah and the Torah’s revealed dimensions will be bridged, while “This mound is witness...” speaks of the erection of a divider.

This difficulty is resolved by the fact that the fact that the divider referred to by the verse, “This mound is witness” was a mound and not a wall. Initially it was made in a manner that allowed for the possibility that “I will cross to you...” and “you will cross to me.”⁶

The theme that the barriers were made to be crossed over is relevant regarding the divisions that exist in the spiritual realms. The intent in establishing a

divider between the higher realms and the lower realms is that ultimately, the Jewish people establish a connection between these realms through their Divine service. The *tzimtzum* which established the division between these realms was intended for the sake of revelation – that the barrier be crossed and the created beings experience a revelation of G-dliness.

Therefore, the fundamental new development highlighted by the verse, “Open my eyes and I will gaze at wonders from Your Torah,” is that mankind recognize the wonders of the Torah in a manner consistent with their own makeup. The possibility for human beings on this material plane to reach such spiritual awareness is dependent on the concept associated with Lag BaOmer alluded to by the verse, “This mound is witness,” i.e., man’s potential for such an achievement is possible because the *tzimtzum* was intended for the sake of revelation.

The explanation of *pnimiyus haTorah*, the teachings of Rabbi Shimon bar Yochai, in particular, as they have been revealed through the teachings of *Chasidus*, enables them to be understood by a person in a manner consistent with his own makeup. Spreading this spiritual understanding lays the groundwork for the ultimate fusion of G-dliness and material reality that will take place with the coming of *Mashiach*. Then, “The occupation of the entire world will be solely to know G-d..., as it is written,⁹ ‘For the world will be filled with the knowledge of G-d as the waters cover the ocean bed.’”¹⁰

9. *Yeshayahu* 11:9.

10. *Rambam, Hilchos Melachim* 12:5.

(א) גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך, וכתב אדמו"ר מהר"ש במאמרו על פסוק זה, דעל-פי מה שכתוב ב'סידור' שער הל"ג בעומרי שהרמז בתורה על ל"ג בעומר הוא בפסוק עד הגל הזה, גם הפסוק גל עיני יתבאר על ל"ג בעומר. ועל-פי הידוע שכל הענינים שבתורה הם בתכלית הדיוק, יש לומר, דזה שהענין דל"ג

— 1 —

גל עיני ואביטה “Open my eyes and I will gaze at wonders from Your Torah.”¹

וְכַתַּב אֲדַמּוּר מְהַרְשׁ בְּמֵאָמְרוֹ עַל פְּסוּקֵי זֶה, The Rebbe Maharash writes in his *maamar*² that focuses on this verse

דְּעַל-פִּי מַה שְּׁכָתוּב בְּסִידוּרֵי שְׁעַר הַלַּ"ג בְּעוֹמֵר that based on what is stated in the Alter Rebbe's *Siddur im Dach, Shaar Lag BaOmer*³

שֶׁהֶרְמַז בְּתוֹרָה עַל לַ"ג בְּעוֹמֵר הוּא בְּפִסּוּק עַד הַגֵּל הַזֶּה, that the allusion to Lag BaOmer in the Torah is in the verse⁴ “This mound is witness...” for the word “mound,” transposes the letters ל"ג, *Lag*,

גַּם הַפְּסוּקֵי גַל עֵינַי יִתְבָּאֵר עַל לַ"ג בְּעוֹמֵר. the verse “Open my eyes” can also be explained as referring to Lag BaOmer, for it also uses the word גל.

וְעַל-פִּי הַיְדוּעַ שְׁכָל הָעֵנִינִים שֶׁבְּתוֹרָה הֵם בְּתַכְלִית הַדְּיוּק, Based on the well-known concept that all the teachings of the Torah are meticulously precise,

יֵשׁ לֵאמֹר, דְּזֶה שֶׁהֶעֱנִין דְּלַ"ג בְּעוֹמֵר שֶׁבְּפִסּוּקֵי גַל עֵינַי גו' it is possible to say that the fact that the allusion to Lag BaOmer in the verse “Open my eyes”

1. *Tehillim* 119:18. The translation is based on *Metzudos David*.

2. The *maamar* is found in the series of *maamarim* entitled *Chayav Adam Livareich*, 5638, sec. 23 (p. 39ff); see also sec. 25 (p. 41).

See the index to that series of *maamarim* which states that sections 23-25 are an independent *maamar*. Note that the *maamar* begins “Open my eyes”; the introductory words “The statement of King David...” were added to connect it to the *maamarim* that preceded it.

3. The *maamar* entitled *Eid Hagal Hazeih* (*Siddur im Dach*, p. 304c ff.).

It could be said that the Rebbe Maharash bases his statement that Lag BaOmer is alluded to by the above verse on the Alter Rebbe's teaching, because, by and large, the Rebbeim would not make allusions of this nature.

4. *Bereishis* 31:52.

בעומר שבפסוק גל עיני גו' למדין מהענין דל"ג בעומר שבפסוק 'עד הגל הזה' הוא, כי בכדי לבא לענין גל עיני גו' הוא על-ידי 'עד הגל הזה'.

לְמַדִּין מִהֶעֱנִין דְּל"ג בְּעוֹמֵר שְׁבַפְסוּק 'עַד הַגֵּל הַזֶּה' is derived from the allusion to Lag BaOmer in the verse "This mound is witness..."

הוא, כִּי בְּכַדֵּי לָבֵא הָעֵינַי לְגַל הַזֶּה teaches that to reach the revelation of G-dliness alluded to by the verse "Open my eyes..."

הוא על-ידי 'עד הגל הזה'. it is necessary that, as a preface, there take place the process of separation, alluded to by "This mound is witness...."

As will be explained in sec. 9, the correlation of the two verses is not merely a coincidence of them both containing the word גל. Instead, the concept derived from the verse "Open my eyes" has its source and depends on the concept derived from the verse "This mound is witness."

SUMMARY

Based on the Alter Rebbe's statement that the verse "This mound is witness..." is an allusion to Lag BaOmer, the Rebbe Maharash states that the verse, "Open my eyes and I will gaze at wonders from Your Torah," alludes to Lag BaOmer. To reach the revelation of G-dliness alluded to by "Open my eyes" it is necessary that, as a preface, there take place the process of separation, alluded to by "This mound is witness... "

ב) והנה השייכות דפסוק זה לל"ג בעומר יום ההסתלקות דרבי שמעון בן יוחאי (בפשטות) הוא, כי ענינו של רבי שמעון בן יוחאי הוא – שעל-ידו היה הגילוי דפנימיות התורה [וכמבואר בכמה מקומות], שהגילוי דתורה הנגלית היה על-ידי משה רבינו, והגילוי דפנימיות התורה היה על-ידי רבי שמעון בן יוחאי], ועיקר הגילוי היה ביום הסתלקותו, כדאיתא בזהר¹ שביום הסתלקותו

— 2 —

והנה השייכות דפסוק זה לל"ג בעומר יום ההסתלקות דרבי שמעון בן יוחאי (בפשטות) הוא, **(On an obvious level), the connection of the verse, “Open my eyes” to Lag BaOmer, the day of Rabbi Shimon bar Yochai’s passing, is**

כי ענינו של רבי שמעון בן יוחאי הוא – **that Rabbi Shimon bar Yochai’s mission and purpose was**

שעל-ידו הנה הגילוי דפנימיות התורה **that he would reveal *pnimiyus haTorah*.**

[As explained in several sources,¹ the revelation of the revealed Torah – the dimension of the Torah that focuses on Jewish Law and practice – was brought about by our teacher Moshe,

והגילוי דפנימיות התורה היה על-ידי רבי שמעון בן יוחאי],² **and the revelation of *pnimiyus haTorah*, – the inner, mystic dimension of the Torah – was brought about by Rabbi Shimon bar Yochai.]²**

ועקר הגילוי היה ביום הסתלקותו, **Rabbi Shimon’s primary revelations were delivered on the day of his passing (Lag BaOmer),**

1. *Siddur im Dach*, loc. cit. (p. 304b); the *maamar* entitled *Lehavin Inyan Hilulah deRashbi*, 5679 (*Sefer HaMaamarim* 5679, p. 419ff.), et al.

2. It is clearly understood that the Giving of the Torah [which was brought about by our teacher Moshe] also included the giving of *pnimiyus haTorah*. Nevertheless, until Rabbi Shimon bar Yochai’s time, *pnimiyus haTorah* was concealed and it was Rabbi Shimon who brought about its revelation. The Giving of the Torah at Sinai also included the inner dimensions of the Torah that will be revealed in the Ultimate Future by *Mashiach*. Even though *Mashiach* will reveal entirely new dimensions of the Torah, this will be merely a revelation of what was hidden, for the entire Torah was given at Sinai, “The Giving of the Torah will not be repeated” (*Sefer HaMaamarim* 5656, p. 356; the series of *maamarim* entitled *Yom Tov shel Rosh HaShanah*, 5666, pp. 23, 546; the series of *maamarim* entitled *BeShaah Shehikdimu*, 5672, Vol. 1, sec. 366; *Sefer HaMaamarim* 5679, p. 291; *Sefer HaMaamarim* 5686, p. 199; *Sefer HaMaamarim* 5709, p. 57, et al.). See *Rambam, Hilchos Melachim* 12:2.

גילה לתלמידיו "מלין קדישין" שלא גילה במשך כל ימי חייו (כי הענינים שגילה אז, היו ענינים נעלים ביותר שאפילו רבי שמעון בן יוחאי היה מקודם ירא לגלותם³). ועל-ידי כתיבת ה'מלין קדישין' (על-פי הציווי שלו⁴), נתגלו אחר-כך לכל ישראל, ועד שנתגלו באופן דיתפרנסון⁵, בהבנה והשגה. שגם המשכת

כְּדֵאִתָּא בְּזֵהָר שְׁבִיּוֹם
הִסְתַּלְקוּתוֹ גְּלָה לְתַלְמִידָיו
"מְלִין קְדִישִׁין" שְׁלֹא
גְּלָה בְּמִשְׁךְ כָּל יְמֵי חַיָּו

as the *Zohar* states,³ on the day of his passing, he revealed to his students "holy words" that he had not revealed throughout his life

(כִּי הָעֲנִינִים שֶׁגְּלָה
אָז, הָיוּ עֲנִינִים נְעָלִים
בְּיִתְרֵי שְׁאֲפִילוֹ רַבִּי
שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי הָיָה
מְקוּדָם יָרָא לְגִלוֹתָם).

(for the matters that Rabbi Shimon bar Yochai revealed then were of such a sublime nature that even he was afraid⁴ to reveal them previously). For the revelation of spiritual truths before the world is prepared to accept them can lead to undesirable consequences.

וְעַל-יְדֵי כְּתִיבַת
ה'מְלִין קְדִישִׁין' (עַל-
פִּי הַצְּוִי שְׁלוֹ),

Moreover, this revelation was not merely an isolated event without a lasting effect. Rather, **through the transcription of these "holy words"** (which came about as a result of Rabbi Shimon's explicit instructions),⁵

נִתְגַּלוּ אַחֲרֵי-כֵן לְכָל יִשְׂרָאֵל,
הֵיוּ מְרִיבֵי דִיתְפָּרְנְסוֹן,

they were revealed to the entire Jewish people for posterity.

וְעַד שֶׁנִּתְגַּלוּ בְּאוֹפֵן
דִּיתְפָּרְנְסוֹן,

Moreover, they were revealed in a manner that enabled the Jewish people to "nurture themselves" from them, i.e., to bring them to a level of

בְּהִבְנָה וְהַשְׁגָּה.

understanding and comprehension⁶ so that these teachings would enrich their everyday experience.

3. *Idra Zuta, Zohar*, Vol. III, p. 284b.

4. See the *Idra Zuta* (p. 291a) which speaks of "words that I was afraid to reveal."

5. As the *Idra Zuta* (p. 284b) states, "Rabbi Abba will transcribe." It is possible to explain that among the reasons that Rabbi Shimon instructed that the words he would speak should be transcribed was because sublime concepts of this nature require that they be associated with a specific activity so that they would be connected to this world. To cite a parallel concept: At times, G-d commanded a prophet to perform a particular physical act when delivering a prophecy as a catalyst for the prophecy to become manifest.

6. See *Tikkunei Zohar*, the end of *Tikkun* 6, which states "Many men on this earthly plane will derive nurture from your composition (i.e., the *Zohar*)." *Kisei Melech, loc. cit.*, interprets "derive nurture" as "explain its profound statements... so that they will be understood." See *Likkutei Sichos*, Vol. 3, p. 873.

גילוי זה (הגילוי לכל ישראל ובאופן דיתפרנסון) היתה ביום הסתלקות רבי שמעון בן יוחאי (על-ידי כתיבתן של ה'מלין קדישין' אז, על-פי הציווי שלו). ולהוסיף, דעל-פי הידוע⁷ שביום הסתלקותו של אדם מתגלה הפנימיות של כל עבודתו שעבד במשך כל ימי חייו, מובן דביום הסתלקות רבי שמעון בן יוחאי, נתגלה גם הפנימיות של הסודות שגילה במשך כל ימי חייו. ובכל שנה ושנה, ביום ל"ג

שגם המִשְׁכַּת גְּלוּי זֶה
(הגְּלוּי לְכָל יִשְׂרָאֵל
וּבְאֹפֶן דִּיתְפָּרְנִסוֹן) The transmission of this revelation (i.e., the communication of the revelation to the entire Jewish people in a manner enabling them to nurture themselves from it), also

הִיְתָה בְּיוֹם הַסְתַּלְקוֹת
רַבִּי שְׁמֹעוֹן בֶּן יוֹחָאִי took place on the day of Rabbi Shimon bar Yochai's passing

(על-ידי כְּתִיבְתָן שְׁל
ה'מְלִין קְדִישִׁין' אַז,
על-פי הַצְּוִי שְׁלוֹ). (through the transcription of these holy words at that time which came about as a result of his explicit instruction).

וְלַהוֹסִיף, דְּעַל-פִּי הַיְדוּעַ
שֶׁבְּיוֹם הַסְתַּלְקוֹתוֹ שְׁל
אָדָם מִתְגַּלֶּה הַפְּנִימִיּוֹת
שְׁל כָּל עֲבוֹדָתוֹ שֶׁעָבַד
בְּמִשְׁךְ כָּל יְמֵי חַיָּו, To add a further point: Based on the well-known concept⁷ that the inner dimension of all the Divine service carried out by a person throughout his life is revealed on the day of his passing,

מִוְבֵּן דְּבְּיוֹם הַסְתַּלְקוֹת רַבִּי
שְׁמֹעוֹן בֶּן יוֹחָאִי, נִתְגַּלֶּה
גַּם הַפְּנִימִיּוֹת שְׁל הַסּוּדוֹת
שֶׁגִּלָּה בְּמִשְׁךְ כָּל יְמֵי חַיָּו. it is understood that the inner dimension of the mystic secrets that Rabbi Shimon bar Yochai communicated previously over the course of his life were also revealed on the day of his passing.

וּבְכָל שָׁנָה וְשָׁנָה,
בְּיוֹם ל"ג בְּעוֹמֵר, Every year, on the day of Lag BaOmer

חֲזוֹר וְנִיעוֹר הַגְּלוּי
שְׁהִיָּה בְּל"ג בְּעוֹמֵר the revelation that transpired on Lag BaOmer originally is renewed and aroused again⁸ –
בְּפַעַם הָרֵאשׁוֹנָה –

7. See *Siddur im Dach*, loc. cit. (p. 304a ff.), *Tanya, Iggeres HaKodesh*, the explanation of Epistle 27 and Epistle 28.

8. The Hebrew term the *maamar* uses, *chozair venaor*, is borrowed from the laws of kashrus. See the *Shulchan Aruch* of Rav Yosef Caro (*Yoreh Deah* 99:6).

בעומר, חוזר וניערור הגילוי שהיה בל"ג בעומר בפעם הראשונה י" – גילוי פנימיות התורה (תורתו של רבי שמעון בן יוחאי). וכמובן גם מהמבואר בכמה מקומות י" דבל"ג בעומר הוא מתן-תורה דפנימיות התורה, בדוגמת חג השבועות שהוא זמן מתן-תורה בכלל. דמזה מובן, דכמו שמתן-תורה בחג השבועות הוא בכל שנה ושנה, כמו-כן מתן-תורה דפנימיות התורה בל"ג בעומר הוא בכל שנה ושנה.

גילוי פנימיות התורה i.e., on that day the revelation of *pnimiyus haTorah* (the teachings of Rabbi Shimon bar Yochai) is renewed and invigorated.
 (תורתו של רבי שמעון בן יוחאי).

As explained in *Chassidus*,⁹ time is cyclical. Every Pesach, in a spiritual sense, the Divine influence that brought about the Exodus is renewed and revealed again. The same holds true for all the other festivals; each year is a renewal, not merely a commemoration of the original spiritual revelation that took place in the distant past.

וכמובן גם מהמבואר בכתבי מקומות דבל"ג בעומר הוא מתן-תורה דפנימיות התורה, This can also be understood from the explanation offered in several sources¹⁰ that Lag BaOmer is the Giving of the Torah of *pnimiyus haTorah*,¹¹

בדוגמת חג השבועות שהוא זמן מתן-תורה בכלל. like Shavuot which is “the season of the Giving of the Torah” as a whole. The description of Lag BaOmer as “the Giving of the Torah” of *pnimiyus haTorah* does not apply only to the day of Rabbi Shimon bar Yochai’s passing. Instead,

דמזה מובן, דכמו שמתן-תורה בחג השבועות הוא בכל שנה ושנה, it is understood from this designation that just as “the Giving of the Torah” on the festival of Shavuot recurs every year,

כמו-כן מתן-תורה דפנימיות התורה בל"ג בעומר הוא בכל שנה ושנה. so too, the Giving of the Torah of *pnimiyus haTorah* on Lag BaOmer recurs every year.

9. See *Sefer HaMaamarim* 5704, p. 13, et al.

10. The series of *maamarim* entitled *Yom Tov shel Rosh HaShanah*, 5666, p. 219; *Sefer HaMaamarim* 5704, p. 211.

11. This wording “the Giving of the Torah” is found in the series of *maamarim* entitled *Yom Tov shel Rosh HaShanah*, 5666, loc. cit. *Sefer HaMaamarim* 5704, loc. cit., speaks of “the Giving of *Pnimiyus HaTorah*.” Seemingly, the intent is the revelation of *pnimiyus haTorah*. See footnote 2 above.

וזהו שענין ל"ג בעומר מרומז בפסוק גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך, כי נפלאות שבתורה הוא פנימיות התורה¹², וענין גל גו' נפלאות, הוא גילוי (גל מלשון גילוי¹³) הנפלאות דתורה (פנימיות התורה) שנמשך בג"ל (בל"ג בעומר).

וְזֶהוּ שְׁעֵנֵן ל"ג בְּעוֹמֵר
מְרִמְזוּ בַּפְּסוּק גַּל עֵינַי
וְאֲבִיטָה נְפִלְאוֹת מִתּוֹרַתְךָ, On this basis, the allusion to Lag BaOmer in the
verse "Open my eyes and I will gaze at wonders
from Your Torah" can be understood:

כִּי נְפִלְאוֹת שְׁבַתוֹרָה
הוּא פְּנִימְיוֹת הַתּוֹרָה, "The wonders of the Torah" refer to *pnimiyus
haTorah*¹²

וְעֵנֵן גַּל גּו' נְפִלְאוֹת,
הוּא גִלּוּי and "open[ing] my eyes to the wonders" refers to
revelation

(גַּל מִלְּשׁוֹן גִּלּוּי) (indeed, the word גל, translated as "open" relates to
the word גילוי. meaning "revelation").¹³

הַנְּפִלְאוֹת דְּתוֹרָה (פְּנִימְיוֹת
הַתּוֹרָה) שְׁנִמְשָׁךְ בְּג"ל
(בְּל"ג בְּעוֹמֵר). The wonders of the Torah (*pnimiyus haTorah*),
are elicited on the day numerically equivalent to גל
(i.e., Lag BaOmer).

SUMMARY

The verse "Open my eyes..." is connected to Lag BaOmer, the day of Rabbi Shimon bar Yochai's passing, because Rabbi Shimon bar Yochai's mission and purpose was to reveal *pnimiyus haTorah*. Rabbi Shimon's primary revelations were delivered on Lag BaOmer, the day of his passing. Moreover, this revelation was not merely an isolated event without a lasting effect. Rabbi Shimon instructed that his words be recorded for posterity so that the Jewish people would derive inspiration from them for all time.

12. See *Rambam's* Introduction to his Commentary to the *Mishnah* which associates gazing at the wonders of the Torah with the verse (*Shir HaShirim* 4:11): "Honey and milk will be under your tongue,"* which, as explained in Tractate *Chagigah* 13a,** refers to *Maaseh Merkavah*, the Talmudic term for the Torah's lofty mystic secrets [*Or HaTorah* (*Yahel Or*) to *Tehillim* on this verse, (p. 461)].

*In his Introduction to his Commentary to the *Mishnah*, *Rambam* interprets the verse "Open my eyes and I will gaze at the wonders of Your Torah" as a prayer to G-d that He reveal to the person the Torah's "hidden secrets." The "hidden secrets" of the Torah can also refer to *Maaseh Bereishis*, a lower level of mystic knowledge, [since even it may not be expounded upon in public (*Rambam, Hilchos Yesodei HaTorah* 4:10)]. Therefore, the *Tzemach Tzedek* specifically quotes *Rambam's* of the "wonders" as "honey and milk," as referring to *Maaseh Merkavah*, the highest level of the Torah's mystic secrets.

**See *Rambam, Hilchos Yesodei HaTorah*, the end of ch. 2, which interprets this verse in a similar manner.

13. See *Metzudos Tziyon* to the verse.

Lag BaOmer is described as “the Giving of the Torah” of *pnimiyus haTorah*. Just as “the Giving of the Torah” on the festival of Shavuos recurs every year, so too, every year, the revelation that originally transpired on Lag BaOmer is renewed.

On this basis, the allusion to Lag BaOmer in the verse “Open my eyes and I will gaze at wonders from Your Torah” can be understood, for “the wonders of the Torah” refer to *pnimiyus haTorah*.

ג) ומבאר בהמאמר¹, דבנפלאות שבתורה (פנימיות התורה) שתי דרגות. והענין הוא, דאיתא בזהר² שבתורה יש לבוש, גוף, נשמה ונשמה לנשמה. גליא דתורה הוא הלבוש והגוף דתורה [הסיפורים דתורה – לבוש,

— 3 —

וּמְבַאֵר בְּהַמְאָמֵר, דְּבִנְפִלְאוֹת שְׁבִתוֹרָה (פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה) שְׁתֵּי דְרָגוֹת. In the *maamar* cited previously,¹ the Rebbe Maharash explains that there are two levels of “the wonders of Torah”² (i.e., *pnimiyus haTorah*). שְׁתֵּי דְרָגוֹת.

וְהַעֲנִין הוּא, דְּאִיתָא בְּזוֹהַר, דְּשִׁבְתוֹרָה יֵשׁ לְבוּשׁ, גּוּף, נְשָׁמָה וְנִשְׁמָה לְנִשְׁמָה. To explain: The *Zohar*³ states that the Torah possesses a garment, a body, a soul, and a “soul of the soul.”

A garment is a foreign entity, not the person himself. A body is part of the person's own being, but it is merely his external dimension. It is, by way of analogy, a “garment” for the soul, for in and of itself, the body does not reflect the person's identity, who he truly is.

The soul is a person's “I,” the source of his energy, feelings, and thoughts. However, within the soul itself, there are two general levels: the soul, which controls the person's conscious functioning, and the “soul of the soul,” which is his inner G-dly core, the ultimate source of every dimension of his being.

גְּלִיָּא דְּתוֹרָה הוּא הַלְבוּשׁ וְהַגּוּף דְּתוֹרָה The revealed dimension of the Torah is the Torah's garment and body.

[הַסְּפּוּרִים דְּתוֹרָה – לְבוּשׁ, וְהַהֲלָכוֹת דְּתוֹרָה – הַגּוּף.] [The stories of the Torah are its garment, while the Torah's laws are its body.]

The stories of the Torah relate G-dly truth as reflected in the events that transpired in the world. Thus, they involve external entities. Hence, they are described as garments. The Torah's laws express G-d's will and wisdom.⁴ However, they express His will and wisdom in physical terms, as they relate to our physical reality, not as they exist in their source. Accordingly, they are described as the Torah's body.

1. The series of *maamarim* entitled *Chayav Adam Livareich*, 5638, sec. 23 (p. 39).

2. Thus, the plural form of “wonders,” *niflaos*, is used.

3. *Zohar*, Vol. III, p. 152a.

4. *Tanya*, chs. 4-5.

וההלכות דתורה – הגוף], והנשמה דתורה היא פנימיות התורה, שנחלקת בכללות לשתי דרגות. רזין דאוריתא (סתים) – נשמתא, ורזין דרזין (סתימא דכל סתימין) – נשמתא לנשמתא. והבקשה גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך (נפלאות לשון רבים) היא, שיראה את שתי הדרגות דנפלאות שבתורה, רזין ורזין דרזין. ומבאה ש'נשמתא' היא בחינת נפש-רוח-נשמה, ו'נשמתא לנשמתא' היא בחינת חיה-יחידה.

וְהַנְשָׁמָה דְתוֹרָה הִיא פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה, The soul of the Torah is *pnimiyus haTorah*, the Torah's inner mystic dimensions.

שְׁנַחֲלֶקֶת בְּכָלֵלוֹת לְשֵׁתֵי דְרָגוֹת. It too subdivides into two levels:

רְזִין דְּאִוְרִיתָא (סְתִימִים) – נְשָׁמָתָא, The Torah's secrets (its hidden dimension) – its soul,

וְרִזִין דְּרִזִין (סְתִימָא דְּכָל סְתִימִין) – נְשָׁמָתָא לְנְשָׁמָתָא, and its secrets of secrets (what is hidden beyond all hiddenness) – “the soul of the soul.”

וְהַבְּקָשָׁה גַל עֵינֵי וְאִבְיָטָא נְפִלְאוֹת מִתּוֹרָתְךָ (נְפִלְאוֹת לְשׁוֹן רַבִּים) הִיא, The request, “Open my eyes and I will gaze at wonders from Your Torah” (using the plural, “wonders”) reflects the wish

שְׂרִיְאָה אֶת שְׁתֵּי הַדְּרָגוֹת דְּנְפִלְאוֹת שְׁבַתּוֹרָה, רְזִין וְרִזִין דְּרִזִין. to see the two levels of wonders in the Torah, both the secrets and the secrets of secrets.

וּמִבְּאֵר, שְׁנִשְׁמָתָא הִיא בְּחִינַת נְפֶשׁ-רוּחַ-נְשָׁמָה, In the *maamar*, the Rebbe Maharash proceeds to explain,¹ that “the soul” is identified with the dimensions of the soul referred to as *nefesh, ruach*, and *neshamah*, the soul's conscious dimensions.

Nefesh refers to the dimension of the soul that governs a person's actions. *Ruach* reflects the source of his emotions, and *neshmah*, that of his intellect. These dimensions of the soul are en clothed in the body and affected by it.

וְנִשְׁמָתָא לְנִשְׁמָתָא הִיא בְּחִינַת חַיָּה-יְחִידָה. The “soul of the soul” is identified with the dimensions of the soul referred to as *chayah* and *yechidah*,

i.e., the inner dimensions of the soul that transcend its conscious functioning. They are above being en clothed in the body and are not affected by whatever changes the body undergoes.

ואולי יש לומר, שהענינים דפנימיות התורה שגילה רבי שמעון בן יוחאי במשך כל ימי חייו הם בחינת נשמתא דאורייתא, והענינים שגילה ביום הסתלקותו הם בחינת נשמתא לנשמתא.

והנה ברשימות ה'צמח צדק' לתהלים, על הפסוק גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך, מביא מאמר הזהר הנ"ל שבתורה יש לבושא וגופא ונשמתא ונשמתא לנשמתא. ומבאר, שהבקשה גל עיני ואביטה נפלאות היא שיראה לא רק הלבוש לכד אלא גם

ואולי יש לומר, שהענינים דפנימיות התורה שגילה רבי שמעון בן יוחאי במשך כל ימי חייו הם בחינת נשמתא דאורייתא, Perhaps it is possible to say that the aspects of *pnimiyus haTorah* that Rabbi Shimon bar Yochai revealed over the course of his life reflected the soul of the Torah⁵

והענינים שגילה ביום הסתלקותו הם בחינת נשמתא לנשמתא. and those aspects that he revealed on the day of his passing reflect “the soul of the soul.”⁵

והנה ברשימות ה'צמח צדק' לתהלים, על הפסוק גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך, In the *Tzemach Tzedek's* gloss to *Tehillim*,⁶ on the verse “Open my eyes and I will gaze at wonders from Your Torah,”

מביא מאמר הזהר הנ"ל שבתורה יש לבושא וגופא ונשמתא ונשמתא לנשמתא. he quotes the teaching of the *Zohar* quoted previously that the Torah possesses a garment, a body, a “soul,” and a “soul of the soul,”

ומבאר, שהבקשה גל עיני ואביטה נפלאות and explains that the request, “Open my eyes and I will gaze at wonders”

5. One of the differences between the dimensions of the soul referred to as *nefesh*, *ruach*, and *neshamah* (the soul) and those referred to as *chayah* and *yechidah* (the soul of the soul) is that the *nefesh*, *ruach*, and *neshamah* are encloded in the body, while the *chayah* and *yechidah* transcend being encloded in the body.

It is possible to relate this concept to the uniqueness of the teachings revealed by Rabbi Shimon bar Yochai on the day of his passing. When a soul passes away, it rises above the limitations of the vessels of the body. In a general sense, that means that it functions on the level of *chayah* and *yechidah* that transcend being encloded in the body. When Rabbi Shimon bar Yochai “desired to pass from this world” (*Zohar*, Vol. III, p. 284b), this dimension of the soul shined forth for him (even though then, his soul was still encloded in his body). Therefore, he revealed the soul of the soul (of the Torah) at that time.

6. *Or HaTorah (Yahel Or)* to *Tehillim*, p. 459ff.

נשמתא. ובהמשך הענין מביא פירוש השל"ה⁷ ד'אביטה נפלאות' הוא כוונת המצוות. ולאחרי שמביא פירוש השל"ה, ממשיך לבאר ש'נפלאות' הוא פנימיות התורה, נשמתא דאורייתא. וצריך להבין, דלכאורה היה צריך תחלה לסיים ביאור הפירוש ש'נפלאות' הוא נשמתא דאורייתא, ולאחרי-כך להביא עוד פירוש ש'נפלאות' הוא כוונת המצוות, ומזה שמביא פירוש זה באמצע הביאור ש'נפלאות' הוא נשמתא דאורייתא,

היא ש'יראה לא רק הלבוש
לכד אלא גם נשמתא.
reflects the desire that one should see not only the
garment – this includes also the body, for the body is a
garment for the soul – but also the soul of the Torah.

ובקמ"שן הענין מביא
פירוש השל"ה ד'אביטה
נפלאות' הוא פונת המצוות.
In the course of his explanation, he quotes the
interpretation of *Shalah*,⁷ that “gazing at the
wonders” involves comprehending the intentions
that motivate the *mitzvos*.

ולאחרי שמביא פירוש
השל"ה, ממשיך לבאר
ש'נפלאות' הוא פנימיות
התורה, נשמתא דאורייתא.
After quoting the interpretation of *Shalah*, the
Tzemach Tzedek proceeds to explain that the “won-
ders” of the Torah refer to *pnimiyus haTorah*, the
“soul” of the Torah.

וצריך להבין, דלכאורה
היה צריך תחלה לסיים
ביאור הפירוש ש'נפלאות'
הוא נשמתא דאורייתא,
Explanation is necessary. Seemingly, after stating
that the Torah possesses a garment, a body, a soul,
and a “soul of the soul” in his explanation of the verse,
“Open my eyes,” the *Tzemach Tzedek* should have
concluded the explanation by first stating the
interpretation that the “wonders” of the Torah
refer to the soul of the Torah

ולאחרי זה להביא
עוד פירוש ש'נפלאות'
הוא פונת המצוות,
and then quote a different explanation of the term
“wonders” – that the “wonders” refer to the inten-
tions that motivate the *mitzvos*.

ומזה שמביא פירוש זה
באמצע הביאור ש'נפלאות'
הוא נשמתא דאורייתא,
The fact that the *Tzemach Tzedek* cites this inter-
pretation in the midst of his explanation that the
“wonders” refer to the soul of the Torah

7. In the beginning of that text, p. 2a.

משמע, שהפירוש ש'נפלאות' הוא כוונת המצוות, נוגע לביאור והבנת הפירוש ד'אביטה נפלאות' הוא שיראה נשמתא דאורייתא.

מְשָׁמַע, שְׁהַפִּירוּשׁ indicates that the interpretation that the wonders
 שְׁנִפְלְאוֹת' הוּא כְּוֹנֵת of the Torah refer to the intention that motivate
 הַמִּצְוֹת, נוֹגֵעַ לְבִאּוֹר the *mitzvos* relates to the explanation – and
 וְהַכְּנַת הַפִּירוּשׁ דְּאֲבִיטָה the comprehension – of the interpretation that
 נִפְלְאוֹת' הוּא שִׁירְאָה נִשְׁמַתָּא דְּאוּרֵייתָא. “gaz[ing] at wonders” refers to appreciating the
 soul of the Torah.

SUMMARY

The *Zohar* states that the Torah possesses a garment, a body, a soul, and a “soul of the soul.” The stories of the Torah are its garment, while the Torah’s laws are its body. The “wonders of the Torah” (*pnimiyus haTorah*) comprise two levels, the Torah’s soul and its “soul of the soul.” The request, “Open my eyes and I will gaze at wonders from Your Torah,” (using the plural, “wonders”) reflects the wish to see the two levels of wonders in the Torah, its soul and its “soul of the soul.”

Over the course of his life, Rabbi Shimon bar Yochai revealed the aspects of *pnimiyus haTorah* that reflected the soul of the Torah. Those aspects that reflect its “soul of the soul,” he revealed on the day of his passing.

The *Tzemach Tzedek* explains that the request, “Open my eyes and I will gaze at wonders” implies a desire to see not only the garment, but also the soul of the Torah. In the course of his explanation, he quotes the interpretation of *Shalah*, that gazing at the wonders means comprehending the intentions that motivate the *mitzvos*. Explanation is necessary to clarify why he interweaves the interpretation of the *Shalah* in midst of his interpretation that the “wonders” of the Torah refer to the soul of the Torah.

ד) ויובן זה בהקדים מה שכתוב גל עיני גו' שמבקש מהקב"ה שיפקח את עיניו, דלכאורה, כיון שהסיבה לזה שעל דרך הרגיל אין רואים את הנפלאות דתורה הוא (לא מצד החסרון דהכלים, אלא) לפי שהנפלאות הם מכוסים ונעלמים נויש לומר, שההעלם דבחינת נשמתא דאורייתא הוא מפני שהיא מלובשת בגוף דתורה (גליא דתורה) שמעלים על הנשמה, וההעלם דבחינת נשמתא לנשמתא דאורייתא הוא

— 4 —

ויובן זה בהקדים מה
שכתוב גל עיני גו' The above concepts can be understood by pref-
acing an explanation of the request "Open my eyes..."

שמבקש מהקב"ה
שיפקח את עיניו, The wish is that the Holy One, blessed be He,
enable his eyes to see.

The implication is that David is saying that his eyes are flawed and he is asking G-d to correct their flaw.

דלכאורה, כיון
שהסיבה לזה שעל דרך
הרגיל אין רואים את
הנפלאות דתורה הוא On the surface, the reason why ordinarily one
does not see the "wonders of the Torah" is

(לא מצד החסרון דהכלים,
(not because of the inadequacy of the vessels, i.e.,
it is not that man's "eyes," his capacity to understand,
is flawed,

אלא) לפי שהנפלאות
הם מכוסים ונעלמים but) because the "wonders" are concealed and
hidden in and of themselves as a result of their tran-
scendent nature.

נויש לומר, שההעלם
דבחינת נשמתא דאורייתא
הוא מפני שהיא מלובשת
בגוף דתורה (גליא דתורה) [It is possible to say that, the hiddenness that
characterizes the soul of the Torah is because its
concepts are en clothed in the body of the Torah
(the revealed dimensions of the Torah),

שמעלים על הנשמה, which hides its soul.

וההעלם דבחינת נשמתא
לנשמתא דאורייתא הוא The hiddenness that characterizes the "soul of the
soul" of the Torah comes

(לא שהיא מלובשת באיזה דבר שמעלים עליה, אלא) שמצד-עצמה היא בהעלם, העלם שלמעלה מגילוי], הוה-ליה לבקש שהקב"ה יגלה את הנפלאות דתורה¹, ומהי הבקשה 'גל עיני' שהקב"ה יפקח את עיניו. ונקודת הבאור בזה, על-פי מה דאיתא במדרש²,

(לא שהיא מְלֻבֶּשֶׁת בְּאַיִזָּה) (not because it is encloded in another entity that
דְּבָר שֶׁמְעַלִּים עָלֶיהָ, conceals it

(אֲלָא) שֶׁמִּצַּד-עַצְמָהּ but) because it is inherently hidden,
היא בְּהַעֲלָם, היא

הַעֲלָם שֶׁלְמַעַלָּה מְגִילוּי], i.e., it is characterized by **hiddenness** that inherently
transcends revelation.]

It reflects a darkness that is above light, a level so utterly sublime that it cannot be revealed.

הוה-ליה לבקש שהקב"ה יגלה את הנפלאות דתורה, Accordingly, David should have requested that the
**Holy One, blessed be He, will reveal the wonders of
the Torah.**

To cite a parallel, we find the promise,¹ "I will show [the people] wonders" which implies that the Holy One, blessed be He, will reveal the *wonders*, i.e., the revelation will come from Above, not as a result of repairing any of man's deficiencies.

ומהי הבקשה 'גל עיני' ששהקב"ה יפקח את עיניו. Why then does David request "open my eyes," i.e.,
that the Holy One, blessed be He, enable his eyes
to see, implying that the flaw lies in his eyes?

ונקודת הבאור בזה, על-פי מה דאיתא במדרש, The core of resolution of this issue can be
explained based on the statement of the *Midrash*:²

In the preceding section, the Rebbe explained that Lag BaOmer marks "the Giving of the Torah" of *pnimiyus haTorah*. Accordingly, the spiritual character of this day can be understood through an explanation of how the Giving of the Torah marked a turning point in the world's spiritual history. To refer to our Sages' words:

1. *Michah* 7:15. Significantly, in their explanations in *Or HaTorah* to *Tehillim*, *loc. cit.*, and in the series of *maamarim* cited above, sec. 25, the *Tzemach Tzedek* and the Rebbe Maharash explain that "I will gaze at wonders" resembles "I will show [the people] wonders."

2. *Midrash Tanchuma*, *Parshas Va'eira*, sec. 15; *Shmos Rabbah* 12:3, *et al.*

משל למלך שגזר ואמר בני רומי לא ירדו לסוריא, ובני סוריא לא יעלו לרומי. כך כשברא הקב"ה את העולם, גזר ואמר השמים שמים לה' והארץ נתן לבני אדם³, כשביקש ליתן התורה, ביטל הגזירה ואמר, התחתונים יעלו לעליונים והעליונים ירדו לתחתונים, ואני המתחיל, שנאמר⁴ וירד הוי' על הר סיני, וכתיב⁵ ואל משה אמר עלה אל הוי'.

מִשָּׁל לְמֶלֶךְ שֶׁגָזַר וְאָמַר בְּנֵי רֹמִי לֹא יֵרְדוּ לְסוּרְיָא, וּבְנֵי סוּרְיָא לֹא יַעֲלוּ לְרֹמִי. To cite an analogy, it is like a king who issued a decree, saying “The inhabitants of Rome shall not descend to Syria, nor shall the inhabitants of Syria ascend to Rome.”

כִּן כְּשֶׁבְרָא הַקָּב"ה אֶת הָעוֹלָם, גָּזַר וְאָמַר הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לַה' וְהָאָרֶץ נָתַן לְבְנֵי אָדָם, So too, when the Holy One, blessed be He, created the world, He decreed, saying: “The heaven is the heaven of G-d, but the earth He gave to the sons of man.”³

כְּשֶׁבִקֵּשׁ לִתֵּן הַתּוֹרָה, בִּטֵּל הַגְּזֵרָה וְאָמַר, When He sought to give the Torah, He nullified the original decree, saying:

הַתַּחְתּוֹנִים יַעֲלוּ לְעֵלְיוֹנִים, וְהָעֵלְיוֹנִים יֵרְדוּ לְתַחְתּוֹנִים, וְאֲנִי הַמֵּתְחִיל, “Those who are below shall ascend on high and those on high will descend below. And I will begin,”

שֶׁנֶּאֱמַר וַיֵּרַד הָוָי' עַל הַר סִינַי, as it is first written,⁴ “And G-d descended on Mount Sinai,” i.e., “those on high descended below,”

וּכְתִיב וְאֶל מֹשֶׁה אָמַר עֲלֵה אֶל הָוָי'. and only later it is written:⁵ “To Moshe, He said ‘Ascend to G-d,’” i.e., “those who are below ascended on high.”

There is a slight difficulty with the wording of the *Midrash*: Since it was G-d Who took the initiative in nullifying the decree by first descending on Mount Sinai, why does the *Midrash* state “He nullified the original decree, saying: Those who are below shall ascend on high and those on high will descend below,” when it was “Those on high” who descended first?

3. *Tehillim* 115:16.

4. *Shmos* 19:20.

5. *Ibid.*, 24:1.

ומבואר במקום אחר⁶, דהטעם שאומר 'התחתונים יעלו לעליונים' לפני 'והעליונים ירדו לתחתונים', אף שירידת העליונים למטה היתה קודם, 'אני המתחיל', הוא, כי תכלית הכוונה דמתן-תורה הוא 'התחתונים יעלו לעליונים' [שיהיו כלי לגילוי אלקות, ויתירה מזה שגם המשכת הגילוי בהם תהיה מצד ענינם ועל-ידי עבודתם], אלא

ומבואר במקום אחר, דהטעם שאומר 'התחתונים יעלו לעליונים' לפני 'והעליונים ירדו לתחתונים',
In another source,⁶ it is explained that the reason the *Midrash* states “Those who are below shall ascend on high” before “those on high will descend below”
 אף שירידת העליונים למטה היתה קודם, 'אני המתחיל',
even though, chronologically, the descent of “those on high” came first,
 as G-d said, “I will begin,”
 הוא כי תכלית הפונה דמתן-תורה הוא 'התחתונים יעלו לעליונים'
is because the ultimate intent of the Giving of the Torah is that “Those who are below shall ascend on high,” [that mankind – and through man, this entire material plane,
 [שיהיו כלי לגילוי אלקות],
become mediums for the revelation of G-dliness,
 ויתרה מזה שגם המשכת הגילוי בהם תהיה מצד ענינם ועל-ידי עבודתם],
and, moreover, that this revelation of G-dliness be drawn down to them based on their own makeup and as a result of their own Divine service].

Our Sages relate⁷ that G-d created this world because He “desired a dwelling in the lower realms.” That expression implies that G-d not only desired that there be a revelation of G-dly light so powerful that it encompass this material world, but that the created beings themselves become refined and identify with their inner G-dly core.

The difference between these two motifs – revelation from Above and man's own refinement and identification with G-dliness – can be explained on several levels. To illustrate by analogy: Take, for example, sunlight shining into a room. Although the light illuminates the room, its effect is limited to the time that it actually shines within the room. If the sunlight is prevented from entering the room, the room will revert to its previous state without having undergone any change whatsoever.

6. *Likkutei Sichos*, Vol. 8, p. 23.

7. See *Midrash Tanchuma*, *Parshas Naso*, sec. 16; *Tanya*, ch. 36.

שבכדי שיוכל להיות עליית התחתונים למעלה הוא על-ידי ירידת העליונים למטה,

Obviously, in such a motif, the second purpose, the elevation of the material plane, has not been achieved.

To use another analogy: A student goes to a lecture and is fascinated by his teacher's exposition. He commits it to memory and relates it to others with joy and excitement. However, he uses his teacher's words and not his own. Although he identifies with the idea that he has been taught, he cannot take it beyond the form in which it was communicated to him. Ultimately, then, it is not his own.

There are many levels and degrees regarding the extent to which man identifies with and internalizes his appreciation of G-dliness. The Rebbe encapsulates the emphasis on this motif with two phrases: "that those below" a) "become mediums for the revelation of G-dliness," i.e., not only do they perceive the revelation of G-dliness, it becomes their own truth, to the extent that they communicate it to others, and b) that "the revelation of G-dliness be drawn down to them based on their own makeup and as a result of their own Divine service," i.e., G-d, as it were, sees them worthy of receiving revelation.

Why is it important that the revelations to man be drawn down "as a result of their own Divine service"? To return to the analogy of a teacher-student relationship. Often, the process through which a teacher communicates knowledge is self-expression; he is sharing the way he thinks. When, however, a student is fully immersed in the subject matter and presses the teacher for further explanation and a deeper understanding of the matter at hand, the teacher feels the need to probe beneath the surface, to reach the very core of the concept, in order to answer his student's questions. The knowledge he then shares stems from a deeper level in his own understanding and is internalized more thoroughly by the student. So too, in the analogue, when the Divine service of the created beings is such that G-d relates to them "measure for measure,"⁸ the intent of the world becoming a dwelling for G-d is fulfilled to a greater degree.

To emphasize that the ultimate purpose is the elevation and refinement of our material plane, the *Midrash* states, that "Those who are below shall ascend on high" first.

אַלֶּא שְׁבֻכְדֵי שְׂיֻכֵּל
 לְהִיּוֹת עֲלִית הַתְּחַתּוֹנִים
 לְמַעַלָּה הוּא עַל-יְדֵי
 יְרִידַת הָעֲלִיוֹנִים לְמַטָּה,
 Nevertheless, in order that it be possible for
 "Those who are below shall ascend on high," it is
 first necessary that "Those on high descend below"

8. *Sanhedrin* 90a.

שהיא ההתחלה וה'נתינת-כח' על עליית התחתונים למעלה. ועל-דרך-זה הוא במתן-תורה דפנימיות התורה שבל"ג בעומר, שהכוונה בביטול הגזירה והמחיצה בין עליונים ותחתונים בנוגע לפנימיות התורה היא, שהגילוי דפנימיות התורה שנמשך להאדם יהיה (גם) מצד האדם. וזהו גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך, שהקב"ה יפקח את עיני האדם, ויראה את הנפלאות שבתורה (לא רק על-ידי שהנפלאות יהיו בגילוי,

שְׁהִיא הַהֲתַחֲלָה for the revelation of G-dliness serves both as the
וְהַנְּתִיבָתָה פֶּתַח עַל עֲלִיַּת beginning and grants potential for “Those who
הַתַּחֲתוֹנִים לְמַעְלָה. are below” to “ascend on high,”

Without a revelation of G-dliness from Above, man would neither be inspired nor have a starting point from which to begin his own efforts of refinement.

וְעַל-דֶּרֶךְ-זֶה הוּא בְּמַתָּן- Similar concepts apply regarding the Giving of
תּוֹרָה דְּפִנְיֵימִיּוֹת הַתּוֹרָה the Torah of *pnimiyus haTorah* on Lag BaOmer:
שְׁבַל"ג בְּעוֹמֵר,

שְׁהַפְּנָה בְּבִטּוֹל הַגְּזֵרָה The Divine intent in nullifying the decree and the
וְהַמְחִיצָה בֵּין עֲלִיּוֹנִים barrier between those below and those on high
וְתַחֲתוֹנִים בְּנוֹגֵעַ with regard to *pnimiyus haTorah* is that
לְפִנְיֵימִיּוֹת הַתּוֹרָה הִיא,

שְׁהַגְּלוּי דְּפִנְיֵימִיּוֹת הַתּוֹרָה the revelation of *pnimiyus haTorah* that is drawn
שְׁנִמְשָׁךְ לְהָאָדָם יִהְיֶה down to man will (also) be dependent on man,
(גַּם) מִצֵּד הָאָדָם. i.e., not only that it be able to be internalized within
man's understanding, but that it will result from his
own efforts.

וְזֶהוּ גַל עֵינַי וְאָבִיטָה On this basis, we can understand the verse, “Open
נִפְלְאוֹת מִתּוֹרָתְךָ, my eyes and I will gaze at wonders from Your
Torah,”

שְׁהַקְּב"ה יִפְקַח אֶת the request being that the Holy One, blessed be He,
עֵינַי הָאָדָם, וְיִרְאֶה אֶת enable man's eyes to see, so that he will perceive
הַנְּפִלְאוֹת שֶׁבַתּוֹרָה the wonders in the Torah. The intent is

(לא רק על-ידי) (not only that the wonders of the Torah, the Torah's
שְׁהַנְּפִלְאוֹת יִהְיוּ בְּגִלּוּי, mystic secrets be revealed,

אלא גם) מצד ענינו של האדם.

ועל-פי-זה יש לבאר מה שכתוב בהמאמר⁹ דפירוש גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך הוא שראיית הנפלאות דתורה (נשמתא דאורייתא ונשמתא לנשמתא) תהיה מתורתך, מתורה הנגלית. דלכאורה, הרי העיקר הוא שיראה הנפלאות דתורה, ומהו היתרון בזה שיראה אותם על-ידי הענינים שבגליא דתורה. ויש לומר הביאור בזה, דכל הענינים שבעולם ושכאדם, התחלתם הוא בתורה¹⁰.

אָלָא גַם) מְצַד עֲנִינֵנו
שֶׁל הָאָדָם. but also, that) the revelations come about based on
man's own makeup and service, thus, reflecting how
he has internalized them.

וְעַל-פִּי-זֶה יֵשׁ לְבַאֵר
מֵה שֶׁכְּתוּב בְּהַמְאָמֵר
דְּפִירוּשׁ גַּל עֵינֵי וְאַבִּיטָה
נְפִלְאוֹת מִתּוֹרַתְךָ הוּא שְׂרֵאָה הַנְּפִלְאוֹת
מִתּוֹרַתְךָ, מִתּוֹרַה הַנְּגַלִּית. דְּלִכְאוּרָה, הֲרִי הָעֵיקֶר הוּא שְׂרֵאָה הַנְּפִלְאוֹת
דְּתוֹרָה, וּמָהוּ הִיתְרוֹן בְּזֶה שְׂרֵאָה אוֹתָם עַל-יְדֵי הָעֲנִינִים שֶׁבְּגִלְיָא דְּתוֹרָה. וַיֵּשׁ
לִמְרַם הַבִּיאוּר בְּזֶה, דְּכָל הָעֲנִינִים שֶׁבְּעוֹלָם וּשְׁכָאֲדָם, הִתְחַלְתָּם הוּא בְּתוֹרָה¹⁰.

Based on the above explanations, it is possible
to explain the statement in the Rebbe Maharash's
*maamar*⁹ that the interpretation of the verse,
“Open my eyes and I will gaze at wonders from
Your Torah,” is

שְׂרֵאִית הַנְּפִלְאוֹת דְּתוֹרָה
(נְשָׁמְתָא דְּאוּרִיתָא
וְנְשָׁמְתָא לְנְשָׁמְתָא) that the perception of the “wonders of the Torah”
(the “soul” of the Torah and its “soul of the soul”)

תְּהִיָּה מִתּוֹרַתְךָ,
מִתּוֹרָה הַנְּגַלִּית. come from “Your Torah,” i.e., from *nigleh*, the
revealed dimension of the Torah.

דְּלִכְאוּרָה, הֲרִי הָעֵיקֶר הוּא
שְׂרֵאָה הַנְּפִלְאוֹת דְּתוֹרָה, On the surface, what is fundamentally important
is that one see the wonders of the Torah.

וּמָהוּ הִיתְרוֹן בְּזֶה שְׂרֵאָה
אוֹתָם עַל-יְדֵי הָעֲנִינִים
שֶׁבְּגִלְיָא דְּתוֹרָה. What is the advantage that “the wonders” be per-
ceived through their being encloded in the stories
and laws that are in the revealed Torah?

וַיֵּשׁ לִמְרַם הַבִּיאוּר בְּזֶה, It is possible to resolve this question as follows:

דְּכָל הָעֲנִינִים שֶׁבְּעוֹלָם
וְשְׁכָאֲדָם, הִתְחַלְתָּם
הוּא בְּתוֹרָה. The starting point for everything that occurs in
the world at large and in the individual world of every
person is found in the Torah.¹⁰

9. Sec. 23 (p. 40).

10. This concept is reflected in the teaching (*Zohar*, Vol. II, p. 161a) that G-d “looked into the Torah and created the world.”

ולכן, על-ידי שראיית הנפלאות דתורה (דהאדם) היא על-ידי ענינים אלה שבגליא דתורה, היינו שהגוף והלבוש דתורה עצמו מגלה את הנשמה וה'נשמה לנשמה' דתורה, על-ידי-זה נעשה על-דרך-זה גם בהאדם העוסק בתורה, דזה שרואה את הנפלאות דתורה הוא (גם) מצד ענינו דהאדם.

וְלִכֵּן, עַל-יְדֵי שְׂרָאִית הַנִּפְלְאוֹת דְּתוֹרָה (דְּהָאָדָם) הִיא עַל-יְדֵי עֲנִינִים אֲלֵהּ שֶׁבְּגִלְיָא דְּתוֹרָה, **Therefore, when (a person) sees the wonders of the Torah through the stories and laws in the revealed Torah –**

הַיְנוּ שֶׁהַגּוּף וְהַלְבוּשׁ דְּתוֹרָה עֲצָמוֹ מְגַלֶּה אֶת הַנִּשְׁמָה וְהַ'נִּשְׁמָה לְנִשְׁמָה' דְּתוֹרָה, **i.e., the body and the garment of the Torah reveal the soul and “the soul of the soul” of the Torah –**

עַל-יְדֵי-זֶה נַעֲשֶׂה עַל-דֶּרֶךְ-זֶה גַם בְּהָאָדָם הָעוֹסֵק בְּתוֹרָה, **this serves as a catalyst for a similar process to occur within the person who studies the Torah.**

דְּזֶה שְׂרׁוּאָה אֶת הַנִּפְלְאוֹת דְּתוֹרָה הוּא (גַּם) מִצֵּד עֲנִינֵי דְּהָאָדָם. **He is thereby able to perceive the wonders of the Torah (even) within the context of his own human circumstances.**

The revealed dimension of the Torah relates to man's life within his everyday realities. Seeing how the Torah's mystic dimensions are encloded in those teachings enables a person to perceive such profound spiritual truth within the context of his ongoing, everyday life experience.

SUMMARY

The request “Open my eyes...” is a wish is that G-d enable the person's eyes to see. On the surface, the reason a person cannot appreciate the wonders of the Torah is not because of his eyes' inadequacy, but because these wonders are sublime in nature, above the level of man's perception. Seemingly, the request should be that G-d reveal the wonders, i.e., draw them down to a level on which they can be understood.

This issue can be resolved through an explanation of the concept mentioned in the preceding section, that Lag BaOmer is “the Giving of the Torah” of *pnimiyus haTorah*.

The Giving of the Torah brought about a change in the spiritual dynamics that char-

acterize the world. Before the Torah was given, there was an unbridgeable gap separating the spiritual and the physical, as intimated by the verse, "The heaven is the heaven of G-d, but the earth He gave to the sons of man." When G-d gave the Torah, He made possible an interaction between the two; in the *Midrash's* words: "Those who are below shall ascend on high and those on high will descend below. And I will begin," i.e., G-d took the initial step and entered this lowly realm by descending on Mt. Sinai.

The *Midrash* states "Those who are below shall ascend on high" before "those on high will descend below" even though, chronologically, the descent of "those on high" came first, because the ultimate intent of the Giving of the Torah is that "Those who are below shall ascend on high," that mankind – and through man, this entire material plane – become mediums for the revelation of G-dliness. Nevertheless, for that goal to be accomplished, it is necessary that there first be a revelation of G-dliness within the world. Hence, the nullification of the decree began with G-d's descent.

Similar concepts apply regarding the Giving of the Torah of *pnimiyus haTorah* on Lag BaOmer. The Divine intent in bringing about the revelation of *pnimiyus haTorah* is that it be internalized within man's understanding and come about as a result of his efforts.

For this reason, the request "Open my eyes" places the emphasis on man's eyes. For the ultimate intent is that the Torah's mystic secrets be internalized within man.

The above explanations enable us to understand the Rebbe Maharash's statement that the request "Open my eyes and I will gaze at wonders from Your Torah," is that the perception of the "wonders of the Torah" come from "Your Torah," i.e., from *nigleh*, the revealed dimension of the Torah. The revealed dimension of the Torah relates to man's life within his everyday realities. Seeing how the Torah's mystic dimensions are enfolded in those teachings, enables a person to perceive such profound spiritual truth within the context of his ongoing life experience.

ה) וְהִנֵּה שְׁנֵי הָעֲנִינִים הַנִּלְשָׁבִיטוּל הַגְּזִירָה וְהַמְחִיצָה בֵּין עֲלִיונִים לַתַּחְתּוֹנִים שֶׁנִּתְחַדְּשׁוּ בַּמִּתְן-תּוֹרָה, הֵם בְּכֻלָּוֹת יוֹתֵר - תּוֹרָה וּמִצְוֹת. דַּעֲנִין יְרִידַת הָעֲלִיונִים לַמַּטָּה שֶׁנִּתְחַדְּשׁ בַּמִּתְן-תּוֹרָה, הוּא בַּעֲיָקָר בַּתּוֹרָה. וְעֲנִין עֲלִיית הַתַּחְתּוֹנִים לַמַּעֲלָה שֶׁנִּתְחַדְּשׁ בַּמִּתְן-תּוֹרָה, הוּא בַּעֲיָקָר בַּמִּצְוֹת. וְהַעֲנִין הוּא, דְּמַהֲחִילוּקִים בֵּין תּוֹרָה לַמִּצְוֹת הוּא¹, דֵּהַתּוֹרָה הִיא דָּבָר ה', חֲכַמְתּוֹ שֶׁל הַקַּב"ה, אֲלֵא שִׁירְדָה

— 5 —

וְהִנֵּה שְׁנֵי הָעֲנִינִים הַנִּלְשָׁבִיטוּל הַגְּזִירָה וְהַמְחִיצָה בֵּין עֲלִיונִים לַתַּחְתּוֹנִים שֶׁנִּתְחַדְּשׁוּ בַּמִּתְן-תּוֹרָה, הֵם בְּכֻלָּוֹת יוֹתֵר – In a more general sense, the two dimensions that characterize the nullification of the decree and the barrier between the higher realms and the lower realms – that “Those who are below shall ascend on high and those on high will descend below” – that were introduced at the Giving of the Torah are reflected in

תּוֹרָה וּמִצְוֹת. the Torah and its *mitzvos*.

דַּעֲנִין יְרִידַת הָעֲלִיונִים לַמַּטָּה שֶׁנִּתְחַדְּשׁ בַּמִּתְן-תּוֹרָה, The “descent of those on high” that was introduced by the Giving of the Torah

הוּא בַּעֲיָקָר בַּתּוֹרָה, is reflected primarily by the Torah,

וְעֲנִין עֲלִיית הַתַּחְתּוֹנִים לַמַּעֲלָה שֶׁנִּתְחַדְּשׁ בַּמִּתְן-תּוֹרָה, while “the ascent of those who are below” that was introduced by the Giving of the Torah

הוּא בַּעֲיָקָר בַּמִּצְוֹת. is reflected primarily by the *mitzvos*,

As is well known,¹ the Torah involves drawing down G-dliness from Above, while *mitzvos* involve the ascent of the created beings – man and the material entities with which the *mitzvos* are observed – upward.

וְהַפְּרָשָׁה הַזֹּאת הוּא, דְּמַהֲחִילוּקִים בֵּין תּוֹרָה לַמִּצְוֹת הוּא,² To explain this concept: Among the differences between the Torah and its *mitzvos* is²

דֵּהַתּוֹרָה הִיא דָּבָר ה', חֲכַמְתּוֹ שֶׁל הַקַּב"ה, that the Torah is “G-d’s word,” the wisdom of the Holy One, blessed be He.

1. *Torah Or* (p. 2a), *et al.*, explained at length in *Likkutei Sichos*, Vol. 9, p. 65.

2. With regard to the concepts that follow, see *Sefer HaSichos 5748*, Vol. 1, p. 213 and Vol. 2, p. 666.

למטה ונתלבשה בשכל אנושי בכדי שהאדם יוכל להבינה ולהשיגה. והמצוות שהם ציוויים להאדם, הכוונה והמבוקש בהם היא (לא הציווי עצמו, אלא) קיום הציווי שהאדם מקיים. וזהו שהענין דירידת העליונים למטה הוא בעיקר בתורה,

אַלֶּא שְׁיִרְדָּה לְמִטָּה Nevertheless, it descended to this lowly plane
וְנִחְלַבְשָׁה בְּשִׁכְלֵי אָנוּשִׁי and en clothed itself in mortal wisdom and con-
cerned itself with material reality

בְּכֹדֵי שֶׁהָאָדָם יוּכַל so that *man* could understand and comprehend
לְהִבִּינָה וּלְהַשִּׁיגָה. it.

The Torah exists on an abstract spiritual plane, beyond connection to material reality, for it is G-d's wisdom. To explain by analogy, just as a person can sit alone, detached from the world, and conceive intellectual concepts, so too, the Torah existed before the world,³ i.e. it is G-d's truth that exists independently, above material reality.⁴

Nevertheless, to enable man to grasp these truths, G-d en clothed His Torah in concepts and a thought system that man is capable of comprehending. Even after that process, however, the Torah essentially remains G-dly truth, fundamentally bound up with Him.

וְהַמְצוּת שֶׁהֵם By contrast, the *mitzvos* are commandments to
צוּוּיִים לְהָאָדָם, man.

הַכּוּנָה וְהַמְבֻקָּשׁ בָּהֶם Their intent and objective is (not the command-
היא (לא הציווי עצמו), ment itself

אַלֶּא קִיּוּם הַצּוּוּי but that) the commandment be *fulfilled by man*.
וְהָאָדָם מְקִיָּם. Thus the existence of man and the world in which he
lives is integral to the *mitzvos*' fundamental being.

וְזֶהוּ שֶׁהַעֲנִיָּן דִּירִידַת On this basis, we can understand the concept that
הָעֲלִיּוֹנִים לְמִטָּה הוּא “the descent of those on high” primarily concerns
בְּעִקְרָא בְּתוֹרָה, the Torah.

3. Thus, our Sages state that the Torah existed before the world. See *Bereishis Rabbah* 8:2; *Midrash Tanchuma, Vayeishev*, sec. 4; *Zohar*, Vol. II, p. 49a.

4. See the *maamar* entitled *Issa BeMidrash Tehillim, Sefer HaMaamarim* 5708, p. 273.

דהתורה, שהיא חכמתו של הקב"ה, מקומה למעלה⁵, וזה שהתורה ניתנה למטה ונתלבשה בשכל אנושי ובדברים גשמיים, הוא ענין ירידת העליונים לתחתונים (מה- שאין-כן בנתינת המצוות למטה, אין מודגש כל-כך הענין דירידת העליונים למטה, שהרי אדרבה, ענינם של המצוות (ציוויים) הוא שהאדם יקיים אותם). וענין 'התחתונים יעלו לעליונים' הוא בעיקר במצוות. דבתורה, כיון שגם לאחר שירדה למטה היא דבר ה', לכן גם בלימוד ועסק התורה דהאדם נרגש בעיקר ההמשכה מלמעלה,

<p>דְּהַתּוֹרָה שֶׁהִיא חֻקְמָתוֹ שֶׁל הַקֶּבֶ"ה, מְקוּמָהּ לְמַעְלָה,</p>	<p>For the natural place of the Torah, inasmuch as it is G-d's wisdom is "on high," in the spiritual realms,⁵</p>
<p>וְזֶה שֶׁהַתּוֹרָה נִתְּנָה לְמִטָּה וְנִתְּלַבְּשָׁה בְּשִׁכְלֵי אָנוּשִׁי וּבְדַבָּרִים גְּשָׁמִיִּים,</p>	<p>and the fact that the Torah was given on this lowly plane and en clothed in mortal wisdom and material realities</p>
<p>הוּא עֲנִינֵי יְרִידַת הָעֲלִיּוֹנִים לַתַּחְתּוֹנִים</p>	<p>represents the descent of "those on high" below.</p>
<p>(מֵה-שְׂאִי־כֵן בְּנִתִּינָה הַמִּצְוֹת לְמִטָּה,</p>	<p>{By⁶ contrast, through giving of the <i>mitzvos</i> on this lowly plane,</p>
<p>אֵין מְדֻגָּשׁ כָּל-כֵּךְ הָעֲנִינֵי דִּירִידַת הָעֲלִיּוֹנִים לְמִטָּה,</p>	<p>the descent of "those on high" below is not emphasized to that same degree.</p>
<p>שֶׁהֲרִי אֲדַרְבָּה, עֲנִינָם שֶׁל הַמִּצְוֹת (צִוּוּיִּים) הוּא שֶׁהָאָדָם יִקְיֵם אוֹתָם).</p>	<p>For on the contrary, the purpose of the <i>mitzvos</i> is that they are (commandments) that <i>man</i> must fulfill.}</p>
<p>וְעֲנִינֵי הַתַּחְתּוֹנִים יַעֲלוּ לְעֲלִיּוֹנִים הוּא בְּעִיקָר בְּמִצְוֹת.</p>	<p>Conversely, the motif of "those who are below will ascend on high" is expressed fundamentally through the <i>mitzvos</i>.</p>
<p>דְּבַתּוֹרָה, כִּיּוֹן שֶׁגַּם לְאַחֲרֵי שִׁירְדָה לְמִטָּה הִיא דָּבָר ה',</p>	<p>With regard to the Torah, since even after it descended to this physical plane, it remains <i>G-d's word</i>,</p>
<p>לְכֵן גַּם בְּלִמּוּד וְעִסְק הַתּוֹרָה דְּהָאָדָם נִרְגָּשׁ בְּעִיקָר הַהִמְשָׁכָה מִלְּמַעְלָה,</p>	<p>therefore, even in man's learning and study of the Torah, the primary emphasis is on the Torah as it is drawn down from above,</p>

5. See *Tanya*, ch. 4 (p. 8b), which states that "The Torah descended from its place of honor."

6. Squiggle brackets { } are used here, because the main text employs two sets of parentheses, one inside the other.

שהתורה שהיא חכמתו של הקב"ה נמשכת ומתלבשת בשכלו של האדם, ולא הברור והזיכור דשכל האדם. והענין ש'התחתונים יעלו לעליונים' מודגש בעיקר במצוות, דכיון שענין המצוות (ציוויים) הוא שהאדם יקיים את המצוות (כנ"ל), והכוונה בזה היא בכדי לצרף את הבריות⁷, בכדי לברר ולזכך ולהעלות הכחות והאברים של האדם שמקיים את המצוה, וגם את הדברים שבעולם שבהם מקיימים את המצוה ולעשותם כלים לאלקות, ענין המצוות הוא עליית התחתונים למעלה.

ש'התורה שהיא חכמתו של הקב"ה נמשכת ומתלבשת בשכלו של האדם, that the Torah, which is the wisdom of the Holy One, blessed be He, is drawn down and encloded in man's mind.

ולא הברור והזכור דשכל האדם. The emphasis is not on the refinement of man's mind.

True, when a person understands a Torah concept, he develops and refines his mind. However, ultimately, the emphasis is on what he has grasped, that his mortal mind has comprehended G-d's truth.

והענין ש'התחתונים יעלו לעליונים' מודגש בעיקר במצוות, Conversely, the motif of "those who are below will ascend on high" is reflected primarily in the *mitzvos*,

דכיון שענין המצוות (ציוויים) הוא שהאדם יקיים את המצוות (כנ"ל), For the objective of the *mitzvos* (commandments) is that *man* fulfill them (as explained above),

והכוונה בזה היא בכדי לצרף את הבריות, the intent being, in our Sages' words,⁷ "to refine the created beings,"

בכדי לברר ולזכך ולהעלות הכחות והאברים של האדם שמקיים את המצוה, so that the powers and limbs of the person who fulfills the *mitzvah* are refined and elevated,

וגם את הדברים שבעולם שבהם מקיימים את המצוה and also that the material entities with which the *mitzvah* is fulfilled

ולעשותם כלים לאלקות, are transformed into mediums for G-dliness.

ענין המצוות הוא עליית התחתונים למעלה. Thus, the *mitzvos* reflect the motif of the ascent of those below on high, for through the observance

7. Bereishis Rabbah 44:1.

ועל-פי מה שנתבאר לעיל (סעיף ד) שעיקר הכוונה בביטול הגזירה דמתן-תורה הוא שה'תחתונים יעלו למעלה, וכמו-כן הוא בנוגע לביטול הגזירה והמחיצה בנוגע לפנימיות התורה (גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך) שהעיקר הוא העליה מלמטה למעלה, צריך לומר, דב'אביטה נפלאות מתורתך' נכלל גם ענין המצוות כמו שהם

of the *mitzvos*, man and his material environment are connected to levels of G-dliness to which they could otherwise not relate.

ועל-פי מה שנתבאר לעיל (סעיף ד) **Based on the explanations above (sec. 4)**

שעיקר הפנינה בביטול הגזירה דמתן-תורה **that the fundamental intent in the nullification of the decree separating the higher realms and the lower realms that was brought about by the Giving of the Torah**

הוא שה'תחתונים יעלו למעלה, **was that “those below ascend on high,” it follows that**

וכמו-כן הוא בנוגע לביטול הגזירה והמחיצה בנוגע לפנימיות התורה **similar concepts apply with regard to the nullification of the decree and the barrier separating the higher realms and the lower realms that existed regarding *pnimiyus haTorah***

(גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך) **(which is reflected in the request “Open my eyes and I will gaze at wonders from Your Torah”).**

שעיקר הוא העליה מלמטה למעלה, **What is of fundamental importance is the ascent from below, that man as he exists in his own frame of reference identify with *pnimiyus haTorah*.**

צריך לומר, דב'אביטה נפלאות מתורתך' נכלל גם ענין המצוות כמו שהם מצד נשמתא דאורייתא. **Accordingly, it is necessary to say that the new development alluded to by “I will gaze at wonders from Your Torah” must include *mitzvos*, which as explained above, reflects the dimension of the Giving of the Torah that relates to man, as they are reflected in the soul of the Torah.**

מצד נשמתא דאורייתא. ולכן מביא ה'צמח צדק' פירוש השל"ה ד'נפלאות מתורתך' הם כוונת המצות. והענין הוא, דבכדי שקיום המצוות יהיה כדבעי - הוא על-ידי לימוד התורה, דתלמוד מביא לידי מעשה ל^י. ויש לומר, דבכדי שמעשה המצוה (הגוף

וְלִכֵּן מְבִיא ה'צֶמַח צְדָק' פִּירוּשׁ הַשְּׁל"ה **Therefore, the Tzemach Tzedek cites the interpretation of Shalah, which explains**

ד'נִפְלְאוֹת מִתּוֹרַתְךָ' הֵם כְּוֵנַת הַמִּצְוֹת. **that the "wonders from Your Torah" refer to the intentions that motivate the mitzvos.**

On this basis, the Rebbe resolves the question raised in sec. 3. There, it was asked: Why in the midst of the explanation that *pnimiyus haTorah* reveals the soul and "the soul of the soul" of the Torah did the *Tzemach Tzedek* cite the interpretation of *Shalah*, that the "wonders from Your Torah" refer to the intentions that motivate the *mitzvos*?

Explaining that the request, "Open my eyes" places the emphasis on not merely revealing the Torah's mystic secrets from Above, but that they affect man's "eyes," his way of perceiving and understanding reality, enables us to understand why there must be a connection to *mitzvos*. For *mitzvos* reflect how "those below ascend on high," i.e., how man rises to a level beyond his own reach.

וְהַעֲנִין הוּא, **To explain the concept, i.e., how the intentions that motivate the mitzvos relates to the soul and "the soul of the soul" of the Torah:**

דְּבִכְדֵי שְׁקִיּוֹם הַמִּצְוֹת יִהְיֶה כְּדָבְעֵי - הוּא עַל-יְדֵי לְמוּד הַתּוֹרָה, **The observance of mitzvos in a desirable manner comes about through the study of the Torah, as our Sages commented,⁸**

דְּתִלְמוּד מְבִיא לְיַדֵי מַעֲשֶׂה. **"Study leads to action."**

Now, every *mitzvah* has a body, the actual deed of the *mitzvah*, and a soul, its spiritual intent.⁹ The observance of the *mitzvos* in a desirable manner obviously involves both these dimensions, a precise observance of the actions required by the *mitzvah* and a thoughtful and heartfelt appreciation of its intent.

8. *Kiddushin* 40b, *Bava Kama* 17a.

9. See *Tanya*, ch. 38; *Shalah*, p. 249b. See also the sources cited in the *Maftaiach Passukim U'Maamarei Chazal* in *Tanya*, p. 90, note 11.

של המצוה⁹) יהיה כדבעי - הוא על-ידי לימוד גליא דתורה (הגוף דתורה). ובכדי שכוונת המצוות (הנשמה דהמצוות¹⁰) תהיה כדבעי - הוא על-ידי לימוד פנימיות התורה (נשמתא דאורייתא).

יִשׁ לֹאמַר, דְּבַכְדֵּי שְׂפֵמַעְשֵׂה הַמִּצְוָה (הַגּוּף שֶׁל הַמִּצְוָה) יִהְיֶה כְּדָבָעִי –	It is possible to explain that the possibility for the deed of the <i>mitzvah</i> (the “body of the <i>mitzvah</i> ”) ⁹ to be performed in the desired manner
הוא על-ידי לימוד גְּלִיָּא דְּתוֹרָה (הַגּוּף דְּתוֹרָה).	comes about through the study of the revealed Torah (the body of the Torah).
וּבְכָדֵי שְׂפֵמַעְשֵׂה הַמִּצְוָה (הַנְּשָׁמָה דְּהַמִּצְוָה) – תִּהְיֶה כְּדָבָעִי	and the possibility for the intentions that motivate the <i>mitzvos</i> (the soul of the <i>mitzvos</i>) ⁹ to be as desired
הוא על-ידי לימוד פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה (נְשַׁמְתָּא דְּאִוּרִיתָא).	comes about through the study of <i>pnimiyus haTorah</i> (the soul of the Torah).

On this basis, the statement of *Shalah* can be understood, for the study of *pnimiyus haTorah* enhances one's intent in the observance of the *mitzvos*, which reflect the motif of “those below ascend on high.”

SUMMARY

The two dimensions that characterize the nullification of the decree and the barrier between the higher realms and the lower realms - that “Those who are below shall ascend on high and those on high will descend below” - that were introduced at the Giving of the Torah are reflected in the Torah and its *mitzvos*. The “descent of those on high” is reflected primarily in the Torah, while “the ascent of those who are below” is reflected primarily in the *mitzvos*. For the Torah is “G-d's word,” whose natural place is on high, and yet, it descended to this lowly plane and enclothed itself in mortal wisdom.

The *mitzvos*, by contrast, are commandments to man, whose objective is not the commandment itself, but that man fulfill it and in that way, elevate himself and the material realm in which he lives.

The fundamental intent in the nullification of the decree separating the higher realms and the lower realms that was brought about by the Giving of the Torah was that “those below ascend on high.” Similarly, with regard to the nullification of the decree separating the higher realms and the lower realms that existed regarding *pnimiyus*

haTorah, what is fundamentally important is the ascent from below, that man as he exists within his own frame of reference identify with *pnimiyus haTorah*. Therefore, the new development alluded to by "I will gaze at wonders from Your Torah" must include *mitzvos*, which focus on man's refinement, as reflected in the soul of the Torah. Therefore, the *Tzemach Tzedek* cites the interpretation of *Shalah*, which explains that the "wonders from Your Torah" refer to the intentions that motivate the *mitzvos*.

Every *mitzvah* has a body, the actual deed of the *mitzvah*, and a soul, its spiritual intent.

The *maamar* explains *Shalah's* teaching as implying that the study of *pnimiyus haTorah* enhances one's intent in the observance of the *mitzvos*.

ו) וְהִנֵּה, כמו שבלימוד התורה (אפילו בנגלה דתורה, ומכל-שכן בפנימיות התורה) יש ריבוי מדרגות עד אין קץ, כמו-כן הוא בקיום המצוות, אפילו במעשה המצוות ומכל-שכן בכוונת המצוות, שיש בזה ריבוי מדרגות. ועל-פי-זה יובן מה שידוע¹ שממעשה המצוות נעשים לבושים להנשמה בגן-עדן התחתון, ומכוונת המצוות

— 6 —

In this and the following section, the Rebbe correlates the statement of the Rebbe Maharash explained at the end of sec. 4 – that ideally, the Torah's mystic secrets should be perceived in the course of one's study of the revealed dimensions of the Torah – with the emphasis on the intentions that motivate the *mitzvos* explained in sec. 5.

וְהִנֵּה כְּמוֹ שֶׁבְלִמּוּד הַתּוֹרָה For just as regarding the study of the Torah,
 (אֲפִילוּ בְּנִגְלָה) (even in the revealed dimensions of the Torah,
 דְּתוֹרָה, וּמְכַל-שָׁפָן and how much more, in *pnimiyus haTorah*)
 בְּפִנְיִמְיוֹת הַתּוֹרָה)
 יֵשׁ רְבוּי מְדַרְגּוֹת there are numerous, indeed, an infinite amount
 עַד אֵין קֵץ, of levels,
 כְּמוֹ-כֵן הוּא בְּקִיּוֹם הַמִּצְוֹת, so too, regarding the observance of the *mitzvos* –
 אֲפִילוּ בְּמַעֲשֵׂה הַמִּצְוֹת this refers even to the actual observance of the
 וּמְכַל-שָׁפָן בְּכוּוֹנַת הַמִּצְוֹת, *mitzvos*, and how much more so to the intentions
 that motivate and accompany the performance of the
 שֵׁשׁ בְּזֶה רְבוּי מְדַרְגּוֹת. *mitzvos* –
 there are a multitude of levels.
 וְעַל-פִּי-זֶה יוּכָן מֵהַ שֶׁיְדוּעַ שֶׁמִּמַּעֲשֵׂה הַמִּצְוֹת Based on the above, it is possible to understand
 נְעֻשִׂים לְבוּשִׁים לְהַנְשָׁמָה the well-known concept¹ that the actual obser-
 בְּגֵן-עֶדֶן הַתַּחְתּוֹן, vance of the *mitzvos* produces garments for the
 וּמְכוּוֹנַת הַמִּצְוֹת נְעֻשִׂים while the intentions one has while performing the
 לְבוּשִׁים בְּגֵן-עֶדֶן הָעֶלְיוֹן. *mitzvos* produces garments for the soul in the
 upper level of *Gan Eden*.

1. Tanya, *Iggeres HaKodesh*, Epistle 29 (p. 150b); *Torah Or*, p. 53c, et al.

נעשים לבושים בגן-עדן העליון. דלכאורה, הרי גם בגן-עדן התחתון עצמו, וכן בגן-עדן העליון עצמו, יש ריבוי מדריגות², ואיך אפשר שבכל המדרגות יהיו אותם הלבושים. והביאור בזה, דבמעשה המצוות וכן בכוונת המצוות יש ריבוי מדריגות כנ"ל.

Our Sages teach² that in *Gan Eden*, the incorporeal world in which the souls abide after passing from this world, “the souls of righteous derive pleasure from the radiance of the Divine presence.” Now, a soul – even when divested from its body – is a created being. Therefore, to “derive pleasure from the radiance of the Divine presence,” it must have “garments” that enable G-d’s infinite light to be assimilated within a created being’s limited makeup. Those “garments” are the *mitzvos* that the soul performed during its lifetime, for the *mitzvos* are one with G-d, as the *Zohar* states,³ “The Torah and the Holy One, blessed be He, are all one.” Nevertheless, they reflect how His infinite will has en clothed itself in the limits of material existence. Hence, they serve as mediums through which a soul derives pleasure from G-d’s light in *Gan Eden*.

דלכאורה, הרי גם בגן-עדן התחתון עצמו, **On the surface, even in the lower *Gan Eden* itself,**

וכן בגן-עדן העליון עצמו, **and similarly, in the higher *Gan Eden* itself,**
יש ריבוי מדריגות, **there are a multitude of levels.**⁴

ואיך אפשר שכל המדרגות יהיו אותם הלבושים. **How, then, is it possible for these same garments to serve the same function on all these levels? Seemingly, the loftier the spiritual rung, the loftier the garment it requires.**

והביאור בזה, דבמעשה המצוות וכן בכוונת המצוות יש ריבוי מדריגות כנ"ל. **The resolution of this matter is that, as explained above, there are many levels both in the actual performance of the *mitzvos* and in the intentions that motivate the *mitzvos*.**

Observing a *mitzvah* in a more meticulous manner and with a loftier intention provides a soul with the garments with which to assimilate the loftier rungs of revelation.

2. *Berachos* 17a.

3. *Zohar*, Vol. I, p. 24a, Vol. 2, p. 60a; cited in *Tanya*, ch. 4.

4. *Torah Or*, p. 32d; see the sources cited in *Toras Menachem, Sefer HaMaamarim Melukat*, Vol. 3, p. 224, note 36.

והנה הגם שכונת המצווה היא נשמת המצווה ששייכת בכלל לנשמתא דאורייתא, מכל-מקום כמה וכמה ענינים דכיונות המצוות הם גם בנגלה דתורה. הן בנוגע הכוונה הכללית⁵ דמצוות (שבכל המצוות בשוה) לקיים רצון ה' – דכוונה זו היא גם על-פי נגלה דתורה (אלא שעל-ידי לימוד פנימיות התורה, הכוונה והרצון דהאדם לקיים רצון

והנה הגם שכוונת המצווה היא נשמת המצווה – Although the intentions that motivate a *mitzvah* – the soul of the *mitzvah*⁵ –

ששייכת בכלל לנשמתא דאורייתא, as a whole relates to *pnimiyus haTorah*, the soul of the Torah,

מכל-מקום כמה וכמה ענינים דכוונת המצוות הם גם בנגלה דתורה. there are, nevertheless, many aspects of the intentions that motivate the *mitzvos* taught in the revealed dimension of the Torah.

As explained in *Chassidus*,⁶ in the observance of every *mitzvah*, one must have two intents: a general intent that motivates the observance of all the *mitzvos* and a particular intention relevant to each *mitzvah* individually.

The revealed dimension of the Torah provides instruction both

הן בנוגע הכוונה האלילית דמצוות a) regarding the general intention that motivates the observance of the *mitzvos*

(שכפל המצוות בשוה) (which is shared by all *mitzvos* equally) –

לקיים רצון ה' – i.e., to carry out G-d's will;

דכוונה זו היא גם על-פי נגלה דתורה this intention is also mandated by the revealed dimension of the Torah

(אלא שעל-ידי לימוד פנימיות התורה, הכוונה והרצון דהאדם לקיים רצון ה' הוא באופן נעלה יותר),⁷ (it is only that through the study of *pnimiyus haTorah*, a person's intent and desire to carry out G-d's will is expressed in a loftier manner),⁷

5. *Tanya*, ch. 38.

6. See *Toras Menachem, Sefer HaMaamarim Melukat*, Vol. 4, p. 15, and the sources cited in note 25 there.

7. The above statement can be understood on the basis of *Tanya*, ch. 39 (p. 53b): "A person will not do anything for another person to fulfill his will unless he loves him or fears him. Similarly, it is impossible to genuinely act for G-d's sake, solely to fulfill His will, without remembering and arousing the love and fear of Him." And the path to attain the love and fear of G-d is the study of *pnimiyus haTorah* (as is also reflected by the statements of *Rambam, Hilchos Yesodei HaTorah* 2:2).

ה' הוא באופן נעלה יותר⁸), וגם הכוונות הפרטיות שבכל מצוה בפרט, הרי הטעם והכוונה דכמה וכמה מצוות נתפרש גם בנגלה דתורה, גם על-פי דרך הפשט [ועד שהטעם דכמה וכמה מצוות מפורש בקרא], ומכל-שכן על-פי דרך הרמז והדרוש, אלא שהטעם והכוונה דהמצוות שעל-פי דרך הסוד (פנימיות התורה) הוא נעלה הרבה יותר,

<p>וְגַם הַכּוּוֹנוֹת הַפְּרָטִיּוֹת שֶׁבְּכָל מִצְוָה בְּפָרֵט,</p>	<p>and also b) regarding the particular intentions⁶ that exist for each individual <i>mitzvah</i>.</p>
<p>הַרְי הַטַּעַם וְהַכּוּוֹנָה דְּכַמָּה וְכַמָּה מִצְוֹת נִתְפָּרֵשׁ גַּם בְּנִגְלָה דְּתוֹרָה,</p>	<p>The motivating rationale and the intent for many <i>mitzvos</i> is explicitly stated in the revealed dimen- sion of the Torah,</p>
<p>גַּם עַל-פִּי דְּרֶךְ הַפְּשָׁט</p>	<p>even according to the simple meaning (<i>pshat</i>) of the Torah</p>
<p>[וְעַד שֶׁהַטַּעַם דְּכַמָּה וְכַמָּה מִצְוֹת מְפֹרָשׁ בְּקָרָא],</p>	<p>[indeed, the motivating principle for many <i>mitzvos</i> is explicitly stated in the Torah itself, for example, we are commanded to dwell in <i>sukkos</i>, “so that your [coming] generations will know that I caused the Children of Israel to dwell in <i>sukkos</i> when I took them out of Egypt.”⁸]</p>
<p>וּמְכַל-שֶׁכֶּן עַל-פִּי דְּרֶךְ הַרְמָז וְהַדְרוּשׁ,</p>	<p>How much more so is this true according to the approaches of <i>remez</i> (allusions) and <i>derush</i> (homiletics) within Torah. These two approaches to study are also aspects of <i>nigleh</i>, the Torah’s revealed dimensions.</p>
<p>אֵלָּא שֶׁהַטַּעַם וְהַכּוּוֹנָה דְּהַמִּצְוֹת שֶׁעַל-פִּי דְּרֶךְ הַסּוּד (פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה) הוּא נְעִלָּה הַרְבֵּה יוֹתֵר,</p>	<p>It is only that the motivating rationale and the intent for the <i>mitzvos</i> according to the approach of <i>sod</i> (the Torah’s mystic dimension, i.e., <i>pnimiyus haTorah</i>) is much loftier,</p>

There, *Rambam* writes:

What is the path [to attain] love and fear of Him? When a person contemplates His wondrous and great deeds and creations and appreciates His infinite wisdom that surpasses all comparison, he will immediately love... [Him], yearning with tremendous desire.... When he [continues] to reflect on these same matters, he will immediately recoil in awe and fear....

Based on these concepts, I will explain important principles regarding the deeds of the Master of the worlds to provide a foothold for a person of understanding to [develop] love for G-d.

8. *Vayikra* 23:43. See the Alter Rebbe’s *Shulchan Aruch* 425:1.

ועל-ידי-זה מיתוסף עומק וכו' גם בהטעם שעל-פי נגלה. ויש לומר, דכמו שבנוגע לראיית הנפלאות דתורה, הבקשה 'גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך' היא שראיית הנפלאות דתורה (נשמתא ונשמתא לנשמתא) תהיה 'מתורתך', מענינים אלה שבגליא דתורה, מהגוף דתורה וגם מהלבוש דתורה (כנ"ל סעיף ד), על-דרך-זה הוא בנוגע לכוונת המצוות, שהנפלאות דכוונת המצוות [כוונות האריז"ל, ולמעלה יותר]

<p>ועל-ידי-זה מיתוסף עומק וכו' גם בהטעם שעל-פי נגלה.</p>	<p>and moreover, it enriches and contributes depth to the rationale explained according to the revealed dimension of the Torah, enabling one to view those rationales in a new and more refined light.⁹</p>
<p>ויש לומר, דכמו שבנוגע לראיית הנפלאות דתורה,</p>	<p>It is possible to say that just as regarding the perception of “the wonders of the Torah,”</p>
<p>הבקשה 'גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך' היא שראיית הנפלאות דתורה</p>	<p>the request, “Open my eyes and I will gaze at wonders from Your Torah” is that the perception of “the wonders of the Torah”</p>
<p>(נשמתא ונשמתא לנשמתא)</p>	<p>(the Torah’s soul and “the soul of its soul”)</p>
<p>תהיה 'מתורתך', מענינים אלה שבגליא דתורה,</p>	<p>should come about from “Your Torah,” from the teachings of the revealed dimension of Torah,</p>
<p>מהגוף דתורה וגם מהלבוש דתורה (כנ"ל סעיף ד),</p>	<p>from the body of the Torah, its laws, and also from its garments, its stories, (as explained in sec. 4),</p>
<p>על-דרך-זה הוא בנוגע לכוונת המצוות,</p>	<p>so too, similar concepts apply with regard to the intentions that motivate the <i>mitzvos</i>.</p>
<p>שנפלאות דכוונת המצוות [פנינות האריז"ל, ולמעלה יותר]</p>	<p>The “wonders” of the intentions that motivate the <i>mitzvos</i>, [the intentions taught by the <i>Arizal</i>, and even loftier intentions,]</p>

9. See *Kuntres Inyono shel Toras HaChassidus*, where the Rebbe explains how the explanation of *Modeh Ani* according to *Chassidus* enriches and contributes depth to the rationales given by the other approaches of *pshat*, *remez*, *derush*, and *sod*. See *Likkutei Torah, Vayikra*, p. 4a ff., which compares *pnimiyus haTorah* to salt and *nigleh*, the revealed dimensions of Torah to “bread and meat.” Just as salt flavors bread and meat, *pnimiyus haTorah* adds depth and clarity to one’s understanding of *nigleh*.

צריכים לראותם מתוך הכוונות שעל דרך הפשט, ויתרה מזו – מתוך הכוונות על דרך הפשט המובנים ל'בן חמש למקרא' [שהם דוגמת לבושא דאורייתא, הסיפורים דתורה, שגם תינוקות לומדים אותם].

צָרִיכִים לְרְאוֹתָם מִתּוֹךְ הַכּוּוֹנוֹת שֶׁעַל דְּרֶךְ הַפְּשֻׁט, must all be perceived through the intentions taught according to the Torah's simple meaning.

וּיִתְרָה מְזִיחַ – מִתּוֹךְ הַכּוּוֹנוֹת עַל דְּרֶךְ הַפְּשֻׁט הַמּוּבָנִים לְבֶן חֲמֵשׁ לְמִקְרָא' Moreover, these lofty intentions must be perceived through the intentions taught according to the Torah's simple meaning that can be understood by a young child, to borrow an expression of our Sages,¹⁰ "a five year-old who studies the Written Law."

[שֶׁהֵם דּוֹגְמַת לְבוּשָׂא דְאִוְרֵייתָא, הַסְּפּוּרִים דְּתוֹרָה, שְׁגַם תִּינוּקוֹת לּוֹמְדִים אוֹתָם.] [Such intentions resemble the garments – i.e., the stories – of the Torah, which even young children study.]

SUMMARY

There are numerous levels in the actual observance of the *mitzvos* and in the intentions that motivate and accompany their performance. In general, the intentions that motivate a *mitzvah* – the soul of the *mitzvah* – relate to *pnimiyus haTorah*, the soul of the Torah. There are, nevertheless, several aspects of the intentions that motivate the *mitzvos* taught in the revealed dimension of the Torah. This applies both regarding the general intentions that motivate the *mitzvos*, the commitment to carry out G-d's will, and the particular intentions that exist for each individual *mitzvah*. It is only that the motivating rationale taught by *pnimiyus haTorah* is much loftier, and moreover, it enriches and contributes depth to the rationale explained according to the revealed dimension of the Torah.

Just as, ideally, the perception of "the wonders of the Torah" should come from, "Your Torah," from the teachings of the revealed dimension of Torah, so too, "the wonders," the lofty mystic intent for the *mitzvos*, must be perceived through the intentions taught according to the Torah's simple meaning.

10. Avos 5:21.

ז) וּלְהוֹסִיף, דבכוונת המצוות, נוגע ענין זה [שענינים הכי נעלים, ידעו מענינים אלה כמו שהם בפשטות] עוד יותר מאשר בתורה. כי היתרון בזה שידיעת הנפלאות היא מהענינים שבפשטות, הוא שעל-ידי-זה תהיה ידיעת הנפלאות דהאדם גם מצד ענינו (כנ"ל סעיף ד), וכיון שענין המצוות הוא לצרף בהן את הבריות (כנ"ל סעיף ה), לפעול בירור וזיכוך בהאדם המקיים את המצוה, [דעיקר הברור

— 7 —

וּלְהוֹסִיף, דְּבַכְּוֵנַת הַמִּצְוֹת, נוֹגֵעַ עֲנִינֵן זֶה To add a further point: Regarding the intent motivating the *mitzvos*, there is more pressing relevance to the above concept

[שְׁעֲנִינִים הַכִּי נְעָלִים, יִדְעוּ מֵעֲנִינִים אֵלֶּה כְּמוֹ שֶׁהֵם בְּפִשְׁטוּת] [i.e., that even the loftiest truths should be comprehended from the understanding of the ideas in their simple sense,]

עוֹד יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר בְּתוֹרָה. than regarding Torah study.

כִּי הֵיטְרוֹן בְּזֶה שְׂדִיעַת הַנִּפְלְאוֹת הִיא מֵהֶעֱנִינִים שְׂבִפְשֻׁטוֹת, For the positive virtue in “the wonders of the Torah” being comprehended from the simple meaning of the Torah’s teachings

הוּא שְׁעַל-יְדֵי-זֶה תִּהְיֶה יִדְיעַת הַנִּפְלְאוֹת דְּהָאָדָם גַּם מִצֵּד עֲנִינֵנוּ (כְּנ”ל סְעִיף ד), is that through this process, man’s knowledge of “the wonders of the Torah” will be internalized and will relate to his own understanding (as explained in sec. 4 above).

וְכַיֵּן שְׁעֲנֵן הַמִּצְוֹת הוּא לְצַרְף בְּהֵן אֶת הַבְּרִיּוֹת (כְּנ”ל סְעִיף ה), The purpose of *mitzvos* is to refine the created beings (as explained in sec. 5 above),

לְפַעוֹל בְּרוּר וְזִכּוּךְ בְּהָאָדָם הַמְקִיִּים אֶת הַמִּצְוָה, i.e., to bring about refinement in the person observing the *mitzvah*

[דְּעַקֵּר הַבְּרוּר וְהַזְּכוּךְ הוּא עַל-יְדֵי כְּוִנַת הַמִּצְוֹת, [the fundamental dimension of that refinement is achieved through the intentions that motivate the *mitzvos*,¹ for that affects a person’s mind and feelings;

1. See *Sefer HaMaamarim 5702*, p. 53.

והזיכוכ הוא על-ידי כוונת המצוות², וכל שהכוונה היא נעלית יותר, הבירור והזיכוכ הוא נעלה יותר], לכן בענין המצוות נוגע עוד יותר שידיעת הנפלאות דכוונת המצוות תהיה מתוך הכוונות שבפשטות. ועל-פי-זה יש לבאר מה שמביא ה'צמח צדק' במאמר 'שרש מצות התפלה'^{2א} הלשון אני מתפלל לדעת זה התינוק. דלכאורה, במאמר 'שרש מצות התפלה' מבאר ענין התפלה [בכלל, וגם כמה ענינים פרטיים דתפלה]

וְכֹל שֶׁהַכּוֹנֵה הִיא נְעֻלֵית יוֹתֵר, הַבְּרִיר וְהַזְכוּךְ הוּא נְעֻלָה יוֹתֵר, and the loftier the intention motivating the *mitzvah*, the more comprehensive the refinement it will bring about].

לְכֵן בְּעֵינֵי הַמְצֻוֹת נוֹגֵעַ עוֹד יוֹתֵר שְׂיִדְיעַת הַנְּפִלְאוֹת דְּכוֹנַת הַמְצֻוֹת תִּהְיֶה מִתּוֹךְ הַכּוֹנֵה שֶׁבְּפִשְׁטוּת. Therefore, emphasizing that the comprehension of the "wonders," i.e., the mystic dimensions of the intentions that motivate the *mitzvos* are to be perceived through the intent

motivating the *mitzvah* as understood on a simple level, is even more pressingly relevant regarding *mitzvos* than the similar thrust with regard to Torah study. For the internalization of these mystic truths will enable the person's refinement to be more complete and encompassing.

וְעַל-פִּי-זֶה יֵשׁ לְבָאֵר מֵה שֶׁמְּבִיא ה'צֶמַח צְדָק' בְּמֵאֲמָר 'שָׂרֵשׁ מְצֻוֹת הַתְּפִלָּה' הַלְּשׁוֹן On this basis, it is possible to explain why, in the the *maamar* entitled *Shoresh Mitzvas HaTefilah* ("The Core of the *Mitzvah* of Prayer"),² the *Tzemach Tzedek* cites the expression:

אֲנִי מִתְּפַלֵּל לְדַעַת זֶה הַתֵּינוֹק. "I pray with the intentions of a young child."

דְּלְכֵאֲוֹרָה, בְּמֵאֲמָר 'שָׂרֵשׁ מְצֻוֹת הַתְּפִלָּה' מְבִאֵר עֵינֵי הַתְּפִלָּה On the surface, it is not appropriate to include that statement in the *maamar*, *Shoresh Mitzvas HaTefilah*. That *maamar* explains the concept of prayer

[as a whole, as well as several particular aspects of prayer,]
[בְּכֻלּוֹ, וְגַם כְּפֶה עֵינֵינִים פְּרָטִיִּים דְּתְּפִלָּה]

2. Sec. 8 (*Derech Mitzvosecha*, p. 118a).

על-פי קבלה, ועוד יותר – על-פי חסידות, ומה מקום במאמר זה להביא הענין ד'אני מתפלל לדעת זה התינוק'. ויש לומר, שבזה מרמז, שהכוונות דתפלה בדרגות הכי נעלות, צריכות להיות קשורות עם ענין התפלה כמו שהיא לדעת התינוק, הן בנוגע לכללות ענין התפלה – שידיעת ענין התפלה בדרגות הכי נעלות תהיה גם מענין התפלה כמו שתינוק מבין, והן בנוגע לביאור הענינים (הפסוקים, בקשות וכו') שאומרים בתפלה, שהביאורים הכי נעלים צריכים להיות בהתאם נועד שידיעתם

על-פי קבלה, ועוד יותר – על-פי חסידות, according to *Kabbalah*, and furthermore, according to *Chassidus*, which reflects an even loftier approach.³

וימה מקום במאמר זה להביא הענין ד'אני מתפלל לדעת זה התינוק'. In such a *maamar*, how is it fitting to cite the statement, “I pray with the intentions of a young child”?

ויש לומר, שבזה מרמז, שהכוונות דתפלה בדרגות הכי נעלות, It is possible to say that by doing so, the *Tzemach Tzedek* alludes to the concept that even the most sublime intentions of prayer

צריכות להיות קשורות עם ענין התפלה כמו שהיא לדעת התינוק, must be connected to the concept of prayer as understood by a young child.

הן בנוגע לכללות ענין התפלה – This includes both the concept of prayer as a whole,

שידיעת ענין התפלה בדרגות הכי נעלות תהיה גם מענין התפלה כמו שתינוק מבין, that the knowledge of the loftiest levels of prayer should be characterized by the approach to prayer of a young child, the artless call of the child to his Father in heaven,

והן בנוגע לביאור הענינים (הפסוקים, בקשות וכו') שאומרים בתפלה, and also, the explanation of the words (the verses, the requests, and the like) recited in prayer.

שהביאורים הכי נעלים צריכים להיות בהתאם נועד שידיעתם תהיה מתוך פירוש המלות דתפלה Even the loftiest explanations of the prayers must be aligned with [and, indeed, the awareness of them should come from] the simple meaning of the words of prayer

3. See *Kuntres Inyono shel Toras HaChassidus*, sec. 6.

תהיה מתוך] פירוש המילות דתפלה כמו שתינוק מבין. והגם שענין זה הוא בכל הענינים שבתורה, מכל-מקום כיון שענין התפלה היא העלאה מלמטה למעלה, בירור וזיכוך האדם, לכן בתפלה ענין זה נוגע יותר (על-דרך שנתבאר לעיל בנוגע למצוות). ולכן, במאמר 'שרש מצות התפלה' מובא הענין ד'אני מתפלל לדעת זה התינוק'.

כְּמוֹ שֶׁתִּינוּק מְבִין.	as understood by a young child.
וְהִגַּם שְׁעֲנִין זֶה הוּא בְּכָל הָעֲנִינִים שֶׁבַתּוֹרָה, מִכָּל-מְקוֹם כִּיּוֹן שְׁעֲנִין זֶה הוּא בְּכָל הָעֲנִינִים שֶׁבַתּוֹרָה,	Although this approach is relevant to all aspects of the Torah,
מִכָּל-מְקוֹם כִּיּוֹן שְׁעֲנִין הַתְּפִלָּה הִיא הַעֲלָאָה מִלְּמַטָּה לְמַעְלָה,	nevertheless, since prayer involves man's ascent from below,
בְּרִיר וְזִכּוּךְ הָאָדָם,	i.e., his personal refinement,
לְכֵן בַּתְּפִלָּה עֲנִין זֶה נֹגֵעַ יוֹתֵר	therefore, this approach is more relevant with regard to prayer
(עַל-דֶּרֶךְ שְׁנֵתְבָאָר לְעֵיל בְּנוֹגֵעַ לְמִצְוֹת).	(in a way similar to the explanations given above regarding <i>mitzvos</i>).
וְלִכֵּן, בְּמֵאֵמֶר 'שָׂרֵשׁ מִצְוֹת הַתְּפִלָּה' מוּבָא הָעֲנִין ד'אֲנִי מִתְּפַלֵּל לְדַעַת זֶה הַתִּינוּק'.	Therefore, the <i>maamar, Shoresh Mitzvas HaTefilah</i> cites the statement, "I pray with the intentions of a young child."

Towards the end of sec. 4, the Rebbe stated:

The starting point for everything that occurs in the world at large and in the individual world of every person is found in the Torah. Therefore, when (a person) sees the wonders of the Torah through the stories and laws in the revealed Torah – i.e., the body and the garment of the Torah reveal the soul and “the soul of the soul” of the Torah – this serves as a catalyst for a similar process to occur within the person who studies the Torah. He is able to perceive the wonders of the Torah (even) within the context of his own human circumstances.

A person should perceive that the different approaches to Torah study, *pshat, remez, derush*, and *sod* – i.e., all the levels ranging from the simple, down-to-earth understanding to the loftiest mystic truths – are not discrete disciplines but part of one organic whole. In sections 5-7, he explained one should view *mitzvos* with

the same approach; indeed, such an approach is more relevant with regard to *mitzvos*, for *mitzvos* relate to man as he exists in his own context. On this basis, in the sections to come, the Rebbe explains how the difference between the spiritual and the physical that characterizes the world at large reflect only the world's initial state. Ultimately, man's Divine service will reveal how G-d's oneness pervades all existence and the spiritual and the physical are both integral dimensions of a single unity.

SUMMARY

The concept that even the Torah's loftiest spiritual truths should be understood from the simple understanding of the ideas is particularly relevant with regard to *mitzvos* because the purpose of *mitzvos* is to bring about refinement in the person observing the *mitzvah*.

On this basis, it is possible to explain why, in the the *maamar* entitled *Shoresh Mitzvas HaTefilah*, the *Tzemach Tzedek* cites the expression: "I pray with the intentions of a young child." By doing so, the *Tzemach Tzedek* alludes to the concept that even the most sublime intentions of prayer must be connected to the concept of prayer as understood by a young child. Since prayer also involves man's self-refinement, the perception of the integration between the spiritual meaning and intent of the prayers and their simple meaning is particularly relevant.

ח) וְזָהוּ הַקֶּשֶׁר דְּשְׁנֵי הַפְּסוּקִים שְׂבָהֶם מְרוֹמוֹ הָעֵנִין דְּל"ג בְּעוֹמֵר, גַּל עֵינֵי וְאֲבִיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרַתְךָ, וְעַד הַגַּל הַזֶּה, כִּי הַגַּל שְׂבִין לְבָן לִיעֶקֶב הוּא דוֹגְמַת הַגּוֹזֵרָה וְהַמְחִיצָה בֵּין הָעֲלִיוֹנִים לְהַתְחַתְּוֹנִים שֶׁהִיָּתָה קוֹדֵם מִתֵּן-תּוֹרָה. וּמִבּוֹאֵר בְּסִידוּר' שֶׁעַר הַל"ג בְּעוֹמֵר^{1,2}, דְּבַהֲגַל שְׂבִין לְבָן לִיעֶקֶב, שְׁנֵי עֲנִינִים. הַגַּל שְׂבִין לְבָן

— 8 —

וְזָהוּ הַקֶּשֶׁר דְּשְׁנֵי הַפְּסוּקִים שְׂבָהֶם מְרוֹמוֹ הָעֵנִין דְּל"ג בְּעוֹמֵר, גַּל עֵינֵי וְאֲבִיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרַתְךָ, וְעַד הַגַּל הַזֶּה, כִּי הַגַּל שְׂבִין לְבָן לִיעֶקֶב הוּא דוֹגְמַת הַגּוֹזֵרָה וְהַמְחִיצָה בֵּין הָעֲלִיוֹנִים לְהַתְחַתְּוֹנִים שֶׁהִיָּתָה קוֹדֵם מִתֵּן-תּוֹרָה. וּמִבּוֹאֵר בְּסִידוּר' שֶׁעַר הַל"ג בְּעוֹמֵר^{1,2}, דְּבַהֲגַל שְׂבִין לְבָן לִיעֶקֶב, שְׁנֵי עֲנִינִים. הַגַּל שְׂבִין לְבָן

On the basis of the above concepts, it is possible to understand the connection between the two verses which allude to Lag BaOmer:

וְזָהוּ הַקֶּשֶׁר דְּשְׁנֵי הַפְּסוּקִים שְׂבָהֶם מְרוֹמוֹ הָעֵנִין דְּל"ג בְּעוֹמֵר, גַּל עֵינֵי וְאֲבִיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרַתְךָ, וְעַד הַגַּל הַזֶּה, כִּי הַגַּל שְׂבִין לְבָן לִיעֶקֶב הוּא דוֹגְמַת הַגּוֹזֵרָה וְהַמְחִיצָה בֵּין הָעֲלִיוֹנִים לְהַתְחַתְּוֹנִים שֶׁהִיָּתָה קוֹדֵם מִתֵּן-תּוֹרָה. וּמִבּוֹאֵר בְּסִידוּר' שֶׁעַר הַל"ג בְּעוֹמֵר^{1,2}, דְּבַהֲגַל שְׂבִין לְבָן לִיעֶקֶב, שְׁנֵי עֲנִינִים. הַגַּל שְׂבִין לְבָן

“Open my eyes and I will gaze at wonders from Your Torah”

וְעַד הַגַּל הַזֶּה, כִּי הַגַּל שְׂבִין לְבָן לִיעֶקֶב הוּא דוֹגְמַת הַגּוֹזֵרָה וְהַמְחִיצָה בֵּין הָעֲלִיוֹנִים לְהַתְחַתְּוֹנִים שֶׁהִיָּתָה קוֹדֵם מִתֵּן-תּוֹרָה. וּמִבּוֹאֵר בְּסִידוּר' שֶׁעַר הַל"ג בְּעוֹמֵר^{1,2}, דְּבַהֲגַל שְׂבִין לְבָן לִיעֶקֶב, שְׁנֵי עֲנִינִים. הַגַּל שְׂבִין לְבָן

and “This mound is witness...” which relates how Lavan and Yaakov set up a mound as a divider between them.

וְעַד הַגַּל הַזֶּה, כִּי הַגַּל שְׂבִין לְבָן לִיעֶקֶב הוּא דוֹגְמַת הַגּוֹזֵרָה וְהַמְחִיצָה בֵּין הָעֲלִיוֹנִים לְהַתְחַתְּוֹנִים שֶׁהִיָּתָה קוֹדֵם מִתֵּן-תּוֹרָה. וּמִבּוֹאֵר בְּסִידוּר' שֶׁעַר הַל"ג בְּעוֹמֵר^{1,2}, דְּבַהֲגַל שְׂבִין לְבָן לִיעֶקֶב, שְׁנֵי עֲנִינִים. הַגַּל שְׂבִין לְבָן

The mound that separated between Lavan and Yaakov is

וְעַד הַגַּל הַזֶּה, כִּי הַגַּל שְׂבִין לְבָן לִיעֶקֶב הוּא דוֹגְמַת הַגּוֹזֵרָה וְהַמְחִיצָה בֵּין הָעֲלִיוֹנִים לְהַתְחַתְּוֹנִים שֶׁהִיָּתָה קוֹדֵם מִתֵּן-תּוֹרָה. וּמִבּוֹאֵר בְּסִידוּר' שֶׁעַר הַל"ג בְּעוֹמֵר^{1,2}, דְּבַהֲגַל שְׂבִין לְבָן לִיעֶקֶב, שְׁנֵי עֲנִינִים. הַגַּל שְׂבִין לְבָן

similar to the decree and the barrier that separated between those on high and those below that existed before the Giving of the Torah.

וְעַד הַגַּל הַזֶּה, כִּי הַגַּל שְׂבִין לְבָן לִיעֶקֶב הוּא דוֹגְמַת הַגּוֹזֵרָה וְהַמְחִיצָה בֵּין הָעֲלִיוֹנִים לְהַתְחַתְּוֹנִים שֶׁהִיָּתָה קוֹדֵם מִתֵּן-תּוֹרָה. וּמִבּוֹאֵר בְּסִידוּר' שֶׁעַר הַל"ג בְּעוֹמֵר^{1,2}, דְּבַהֲגַל שְׂבִין לְבָן לִיעֶקֶב, שְׁנֵי עֲנִינִים. הַגַּל שְׂבִין לְבָן

In the *Siddur im Dach, Shaar HaLag BaOmer*,¹ it is explained

וְעַד הַגַּל הַזֶּה, כִּי הַגַּל שְׂבִין לְבָן לִיעֶקֶב הוּא דוֹגְמַת הַגּוֹזֵרָה וְהַמְחִיצָה בֵּין הָעֲלִיוֹנִים לְהַתְחַתְּוֹנִים שֶׁהִיָּתָה קוֹדֵם מִתֵּן-תּוֹרָה. וּמִבּוֹאֵר בְּסִידוּר' שֶׁעַר הַל"ג בְּעוֹמֵר^{1,2}, דְּבַהֲגַל שְׂבִין לְבָן לִיעֶקֶב, שְׁנֵי עֲנִינִים. הַגַּל שְׂבִין לְבָן

that there were two dimensions to the mound that separated between Lavan and Yaakov.

The exposition to follow reflects the approach encapsulated in an adage coined by the sages of the *Kabbalah*:² “The Torah speaks in the sublime realms and alludes to this lowly [earthly] plane,” i.e., primarily, Torah is mystic truth that reveals a higher spiritual reality. That spiritual reality is subsequently reflected in the events and laws recorded in the Torah as it exists on this earthly plane. Certainly, all the people whom the Torah mentions are real historical figures and the events described actually

1. *Siddur im Dach*, p. 304c ff. See also *Toras Chayim, Bereishis*, p. 37a; the series of *maamarim* entitled *Be-Shaah Shehikdimu*, 5672, Vol. 1, sec. 107, (p. 206ff.).

2. *Asarah Maamaros* (the *maamar* entitled *Chikur Din*, sec. 3, ch. 22); *Shalah* (p. 13b ff., 161a ff.).

העליון (שלמעלה מיעקב) ליעקב, והוא הפרסא שבין עולמות האיין-סוף שלמעלה מאצילות ואצילות. והגל שבין יעקב ולבן התחתון, הפרסא שבין אצילות לבריאה-

transpired.³ Nevertheless, their lives and the stories about them are representative of and mirror the activity and interaction of correspondent forces in the spiritual realms above. Indeed, the activity in the spiritual realms is of primary importance.

These concepts are reflected in the relationship between Yaakov and Lavan. Lavan is understood in *Chassidus*⁴ as a two-dimensional figure. His source is a sublime level of G-dliness, *loven haElyon*, “the sublime whiteness,” a degree of spirituality that is utterly undefined and unlimited. Yaakov, by contrast, represents a lower realm, the realm of *Tikkun*, which finds its consummate expression in the world of *Atzilus*, a realm where the lights are limited to the extent that they can be enclothed in *keilim*, “vessels.” Thus, there is a

הגל שבין לבן העליון (שלמעלה מיעקב) ליעקב, a mound, a separation, between the sublime dimension of Lavan (which is above Yaakov, for Yaakov represents G-dliness as it has already adapted itself to the limitations of the Spiritual Cosmos) and Yaakov.

והוא הפרסא שבין עולמות האיין-סוף שלמעלה מאצילות ואצילות. This separation constitutes the *parsa* (“the curtain”) between the infinite realms that transcend *Atzilus* and *Atzilus*.

In the transcendent realms above *Atzilus*, G-dly light is revealed in an undefined and infinite manner. In *Atzilus*, by contrast, each of the *sefiros* radiates G-dly light within the context of a defined identity. *Chochmah* (“wisdom”) is thus distinct from *Binah* (“understanding”); *Chessed* (“kindness”) is distinct from *Gevurah* (“might”), etc. The transition G-d’s light undergoes so that it can be enclothed in a defined realm of this nature is great. The sages of the *Kabbalah* used the metaphor of a curtain to describe the spiritual forces that bring about the transition within His light, because when light passes through a curtain that is only partially translucent, the light that emerges is of a different nature than the light that shined originally.

והגל שבין יעקב ולבן התחתון, The second dimension of the mound between Yaakov and Lavan reflects a division between Yaakov and Lavan below. In this physical realm, Lavan was a wicked man, divorced from his spiritual source.

3. See *Rashba*, Vol. 1, responsum 416.

4. *Torah Or*, p. 23a ff.. et al.

יצירה-עשיה. והרמז דל"ג בעומר בפסוק זה הוא, שעל-ידי רבי שמעון בן יוחאי נתברר

הַפְּרָסָא שְׂבִין אֲצִילוֹת לְבְרִיאָה-יִצְרָה-עֲשִׂיהָ. This division between Yaakov and the lower level of Lavan is a reflection of the *parsa* between *Atzilus* and the worlds of *Beriah*, *Yetzirah*, and *Asiyah*.⁵

The transition undergone by G-d's light as it descends from *Atzilus* to *Beriah*, *Yetzirah*, and *Asiyah* is also of a fundamental nature. The *sefiros* of *Atzilus* are subsumed within G-d's light to the extent that they are totally identified with G-dliness and do not see themselves as independent entities. In contrast, the created beings of *Beriah*, *Yetzirah*, and *Asiyah* are considered as *yesh me'ayin*, new entities coming into being from nothingness, each one with an individual identity other than G-dliness. To highlight the difference: The *Chessed* of *Atzilus* is the radiation of G-d's love and kindness. In contrast, the *Chessed* of *Beriah* is reflected in the *angels'* love for G-d.

The transition between *Atzilus* and *Beriah*, *Yetzirah*, and *Asiyah* is of such a radical nature that, here too, the sages of the *Kabbalah* use the metaphor of a curtain to describe the spiritual forces that bring about this transition, because in this instance, as well, the light that emerges after passing through this "curtain" is of an entirely different nature than the light that shined originally.

Thus, the mound which Yaakov and Lavan erected represents two points of transition: the transition between the infinite light that transcends *Atzilus* and the limited realm of *Atzilus*, and the transition between the G-dliness that characterizes *Atzilus* and the realms below it that are characterized by *yeshus*, an awareness of individual identity.

וְהֶרְמָז דְּל"ג בְּעוֹמֵר בְּפָסוּק זֶה הוּא, The allusion to Lag BaOmer in this verse is that
שְׂעַל-יְדֵי רַבִּי שְׁמֹעוֹן בֶּן יוֹחָאִי נִתְבָּרַר הַגֵּל וְהַמְחִיצָה, through Rabbi Shimon bar Yochai's teachings, this mound and divider was refined.⁶ This change affected both

5. There are two dimensions of *Asiyah*, one, a spiritual realm, and the other, our material world.

6. The series of *maamarim* entitled *Chayav Adam Livereich*, 5638, sec. 25 (p. 42). In that source, it is explained that this parallels the concept implied by the verse (*Devarim* 32:39): "I wounded (מַחֲצֵתִי) and I will heal" which will be manifest in the Ultimate Future. מַחֲצֵתִי, translated as "I wounded" can also be understood as "I created a divider (מַחֲצִיעָה)." See *Koheles Rabbah* 1:4, which comments on this verse: "The divider that I made between those above and those below... in the Ultimate Future, I will heal it."

הגל והמחיצה^{מג}, המחיצה שבין לבן העליון ליעקב, וגם המחיצה שבין יעקב ללבן התחתון. הינו, שגם בבריאה-יצירה-עשיה, ועד בעולם העשיה יהיה גילוי האצילות, וגם גילוי האור-אין-סוף שלמעלה מאצילות. וענין זה הוא גם התוכן דפסוק השני שמרמז על ל"ג בעומר, גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך, שגם בענינים שבנגלה דתורה

המחיצה שבין לבן העליון ליעקב, the divider between the sublime Lavan – the transcendent revelations of G-dliness above *Atzilus* – and Yaakov – *Atzilus*,

וגם המחיצה שבין יעקב ללבן התחתון. and also the divider between Yaakov and Lavan on the lower plane.

הינו, שגם בבריאה-יצירה-עשיה, ועד בעולם העשיה This enabled even in the worlds of *Beriah*, *Yetzirah*, and *Asiyah*, including even the world of *Asiyah*,⁵

יהיה גלוי האצילות, the world of *Atzilus* to be revealed, i.e., Yaakov will be able to communicate with the lower Lavan, *Beriah*, *Yetzirah*, and *Asiyah*.

וגם גלוי האור-אין-סוף שלמעלה מאצילות. Moreover, even the revelation of G-d's infinite light that transcends *Atzilus*

will extend into these worlds. For when both dividers – the divider between the light that is above *Atzilus* and *Atzilus* and the divider between *Atzilus* and the lower realms – no longer present obstacles, the light that is above *Atzilus* can descend and reach even the lowest levels.

וענין זה הוא גם התוכן דפסוק השני שמרמז על ל"ג בעומר, This concept – the revelation of G-d's infinite light so that it reaches even the lowest levels – is also the inner meaning of the second verse that alludes to Lag BaOmer:

גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך, “Open my eyes and I will gaze at wonders from Your Torah,” which was interpreted (sec. 3) as meaning that

שגם בענינים שבנגלה דתורה even in the teachings of the revealed dimensions of the Torah

(בריאה-יצירה-עשיה), וגם בלבושא דאורייתא, בסיפורים דתורה (עשיה^{מז}), יהיה בגילוי ה'נפלאות' דתורה, בחינת נשמתא דאורייתא (אצילות), וגם בחינת נשמתא דנשמתא (למעלה מאצילות).

(בְּרִיאָה-יְצִירָה-עֲשִׂיָּה), (which correspond to the realms of *Beriah*, *Yetzirah*, and *Asiyah*)

וְגַם בְּלְבוּשׂא דְאִוְרִיתָא, and even in the garments – the stories – of the
בְּסִפּוּרִים דְּתוֹרָה (עֲשִׂיָּה), Torah (which correspond to the realm of *Asiyah*)⁷

יְהִי בְּגִלּוּי הַנְּפִלְאוֹת, will be revealed the wonders of the Torah,
דְּתוֹרָה,

בְּחִינַת נְשָׁמָתָא i.e., the soul of the Torah, (which correspond to the
דְּאִוְרִיתָא (אֲצִילוּת), realm of *Atzilus*),

וְגַם בְּחִינַת נְשָׁמָתָא and also “the soul of the soul,” (which correspond
דְּנִשְׁמָתָא (לְמַעְלָה to the transcendent lights above *Atzilus*).
מְאֲצִילוּת).

SUMMARY

On the basis of the above concepts, it is possible to understand the connection between the two verses alluding to Lag BaOmer: “Open my eyes and I will gaze at wonders from Your Torah” and “This mound is witness...,” which relates how Lavan and Yaakov set up a mound as a divider between them. The mound that separated between Lavan and Yaakov resembles the decree that separated between those on high and those below that existed before the Giving of the Torah.

There were two dimensions to the mound that separated between Lavan and Yaakov. Lavan’s spiritual source is a sublime level of G-dliness that is utterly undefined and unlimited. Yaakov, by contrast, represents a lower realm, the realm of *Tikkun* which finds its consummate expression in the world of *Atzilus*. On the other hand, Lavan

7. See *Likkutei Torah*, *Vayikra*, p. 5a, which quotes *Pri Etz Chayim* (*Shaar Hanhagas HaLimud*) which states that the *Talmud* and the *Mishnah* correspond to the realms of *Beriah* and *Yetzirah* and Scripture corresponds to *Asiyah*. In the development of that concept (p. 5b), it is explained that the stories of the Torah are “matters that cannot be en clothed in wisdom and intellect on this lowly plane at all.” From this, it can be understood that the primary expression of the concept that Scripture corresponds to *Asiyah* is found in the stories of the Written Law. The above explanation concerning Yaakov and Lavan serves as an example of the concept stated before - that the deepest secrets of the Torah can be perceived in its stories.

With the explanations the Rebbe provides here, he exemplifies the concept he is expressing. The story of the interaction between Yaakov and Lavan - a narrative that a child can relate to - is explained as reflecting the deepest mystical concepts,

as he existed in this world was lower than Yaakov. The mound thus represents both the separation between the higher dimension of Lavan and Yaakov as well as the separation between Yaakov and the lower dimension of Lavan.

Through Rabbi Shimon bar Yochai's teachings, this divider was refined, enabling the sublime lights that transcend *Atzilus* to shine within *Atzilus* and indeed, to descend even to the realms of *Beriah*, *Yetzirah*, and *Asiyah*.

This parallels the inference to be taken from "Open my eyes and I will gaze at wonders from Your Torah," that "the wonders of the Torah" will be apparent when studying the revealed dimensions of Torah Law and even within the Torah's stories.

ט) ולהוסיף, דעל-פי הידוע שכל הענינים שבתורה הם בתכלית הדיוק, צריך לומר, דזה שהפסוק 'עד הגל הזה' [שמדבר בענין הגל והמחיצה שבין לבן ליעקב] מרמז על ל"ג בעומר שענינו הוא בירור הגל והמחיצה, הוא כי זה שהסימן והעדות על 'אני לא אעבור אליך גו' אתה לא תעבור אלי' גו' היה שעשו גל,

— 9 —

וּלְהוֹסִיף, דְּעַל-פִּי הַיְדוּעַ To add a further point: Based on the well-known
שְׁכַל הָעֲנִינִים שֶׁבַתּוֹרָה concept that all the concepts in the Torah are
הֵם בְּתַכְלִית הַדְּיוּק, extremely precise in nature,

explanation is necessary regarding the interrelation of the verses, "Open my eyes and I will gaze at wonders from Your Torah" and "This mound is witness..." For "Open my eyes..." reflects how the divider between the mystic secrets of the Torah and the Torah's revealed dimensions will be bridged, while "This mound is witness..." speaks of the erection of a divider.

True, when one looks superficially, the verses share a commonality; both refer to a divider. But when one seeks a precise correlation between them, a difficulty arises because one verse reflects the bridging of a divide, while the other speaks of creating one.

צָרִיךְ לִזְמַר, דְּזֶה שֶׁהַפְּסוּק It is necessary to say that the concept that the
'עַד הַגֵּל הַזֶּה' verse, "This mound is witness..."

[שֶׁמְדַבֵּר בְּעֲנֵן הַגֵּל [which speaks about the erection of a mound and
וְהַמְחִיצָה שֶׁבֵּין divider between Lavan and Yaakov]
לְבָן לְיַעֲקֹב]

מְרַמֵּז עַל ל"ג בְּעוֹמֵר alludes to Lag BaOmer which is characterized by
שֶׁעֲנִינוּ הוּא בְּרִיר the refinement of the mound and the divider so
הַגֵּל וְהַמְחִיצָה, that a bridge of communication could be established

הוּא כִּי זֶה שֶׁהַסִּימָן וְהַעֲדוּת stems from the fact that the sign and the testi-
עַל 'אֲנִי לֹא אֶעְבֹּר אֵלֶיךָ mony chosen to indicate that "I am not to cross to
גו' אַתָּה לֹא תַעְבֹּר אֵלַי' you... and... you are not to cross to me"¹ was that
גו' הָיָה שֶׁעָשׂוּ גֵל, they erected merely a mound

1. Bereishis 31:52.

ולא שעשו חומה, הוא לרמוז שעשיית המחיצה מלכתחילה היא באופן שיש נתינת מקום שיהיה 'אני אעבור אליך ואתה תעבור אלי' מה. והיינו, שהכוונה בעשיית המחיצה בין העליונים והתחתונים מלכתחילה היא בכדי שאחר-כך יהיה החיבור דעליונים ותחתונים. וזה שבתחלה היה צריך להיות המחיצה בין העליונים להתחתונים הוא,

וְלֹא שָׁעֲשׂוּ חוֹמָה, but did not make a wall. A wall represents a more significant barrier, one that prevents passage. A mound, by contrast,

הוא לְרַמֵּז שְׁעֲשִׂית המחיצה מלכתחלה היא alludes to the concept that the divider was from the very outset made

בְּאוֹפֵן שִׁישׁ נְתִינָת מְקוֹם שִׁיְהִיָּה 'אֲנִי אֶעְבֹּר אֵלֶיךָ וְאַתָּה תֵּעְבֹּר אֵלַי.' in a manner that allows for the possibility that “I will cross to you...” and “you will cross to me.”²

וְהֵינּוּ, שֶׁהַפְּנִיָּה בְּעֲשִׂית המחיצה בין העליונים והתחתונים מלכתחלה היא To apply these concepts to the analogue: When a bond is established between two inherently separate entities, the connection they share is novel, running contrary to their innate tendencies. When, by contrast, **initially, the intent in establishing a divider between “those above” and “those below” is**

בְּכַדֵּי שְׂאֵחֶר-כֶּף יִהְיֶה הַחֲבֹר דְּעֵלְיוֹנִים וְתַתְּחוֹנִים. so that afterwards, there would be a bond established between “those above” and “those below,” the connection that is ultimately established between them can be internalized within their own being. True,

וְזֶה שֶׁבְּתַחֲלָה הָיָה צָרִיךְ לְהִיּוֹת הַמְּחִיצָה בֵּין הָעֵלְיוֹנִים לְתַתְּחוֹנִים הוּא, initially, it was necessary that there be a divider between “those above” and “those below”

2. See *Likkutei Sichos*, Vol. 5, p. 129ff. That source states that when Lavan and Yaakov erected the mound, they stated that there would be an opportunity that “I will cross...” and “you will cross.” Indeed, they explicitly stipulated “you are not to cross... for evil,” which *Rashi* interprets as meaning: “But you may cross for commercial purposes.”

כי הכוונה דדירה בתחתונים היא שהדירה תהיה בתחתון שאין תחתון למטה ממנו³, ולכן היתה התהוות התחתונים על-ידי מחיצה, דלא רק שבפועל אין מאיר בהם הגילוי דהעליונים, אלא שישנה מחיצה ביניהם שהיא סימן ועדות שיהיה 'לא אעבור אליך ולא

כי הפונה דדירה because G-d's intent and desire for a dwelling in the
 בתחתונים היא שהדירה lower realms is that the dwelling be in the lowest
 תהיה בתחתון שאין realm, below which there is none lower.³
 תחתון למטה ממנו,

Hence, a divider had to be established to create a further distance between the higher realms and the lower realms. Nevertheless, the divider also served a positive purpose. Without it, there would be no relationship at all between the lower realms and higher realms. Like parallel lines that never intersect, they would have been discrete planes of existence with no connection between them.

ולכן היתה התהוות Therefore, the lower realms were brought into
 התחתונים על-ידי מחיצה, being through a divider.

By establishing a divider (issuing a decree) separating the higher realms from the lower ones, G-d established a relationship between them. True, initially, the relationship was a negative one; indeed, it created an even greater separation than would have existed had this divider not been established.

דלא רק שבפועל אין מאיר Not only in actual fact does the revelation of the
 בהם הגילוי דהעליונים, higher realms not shine within the lower realms,
 אלא שישנה but there is a divider that creates separation
 מחיצה ביניהם between them.

שהיא סימן ועדות For the divider serves as a sign and testimony that
 שיהיה 'לא אעבור אליך "I am not to cross to you... and you are not to
 ולא תעבור אלי, cross to me."

To refer to the wording of the *Midrash* (cited in sec. 4 above), G-d "decreed, saying, "The inhabitants of Rome should not descend to Syria, nor should the inhabitants of Syria ascend to Rome."

3. *Tanya*, ch. 36.

תעבור אלי⁴, בכדי שעל-ידי העבודה דישראל יהיה החיבור גם דתחתונים אלה [שיש גזירה⁵ שלא יתחברו עם העליונים] עם העליונים. וזהו שהרמז דל"ג בעומר הוא בפסוק 'עד הגל הזה', כי זה שרבי שמעון בן יוחאי בירר הגל והמחיצה, הוא שעל-ידו נתגלה ענין הפנימי דהצמצום עצמו⁶, שהכוונה בהצמצום [שהיא ענינו הפנימי] היא בשביל הגילוי.

בְּכַדֵּי שְׁעַל-יְדֵי הָעֲבוּדָה
דִּישְׂרָאֵל יִהְיֶה הַחִבּוּר
גַּם דְּתַחְתּוֹנִים אֲלֵהָ

The ultimate purpose of the divider, however, is **that through the Divine service of the Jewish people, there will be a bond between even such lower realms,**

[שִׁישׁ גְּזֵרָה שְׁלֵא
יִתְחַבְּרוּ עִם הָעֲלִיּוֹנִים]

[realms for which there is a decree⁴ that they not be connected with the higher realms,]

עִם הָעֲלִיּוֹנִים. **with the higher realms.**

Although initially, the divider (decree) that G-d established between the higher and lower realms brought about a greater degree of separation between them, nevertheless, the fact that it established a relationship between them enables the Jewish people to ultimately bridge that gap through their Divine service.⁵

וְזֶהוּ שְׁהַרְמֵז דְּל"ג בְּעוֹמֵר
הוּא בְּפִסּוּק 'עַד הַגֵּל הַזֶּה',

This is the implication of the allusion to Lag BaOmer in the verse, "This mound is witness."

כִּי זֶה שְׂרַבֵּי שְׁמֵעוֹן בֶּן
יִיְחָאִי בִּרְר הַגֵּל וְהַמְחִיצָה,

Rabbi Shimon bar Yochai's refinement of the mound and the divider

הוּא שְׁעַל-יְדוֹ נִתְגַּלָּה עֲנִיָּן
הַפְּנִימִי דְּהַצְמָצוּם עֲצוּמוֹ,

made it possible that **through his efforts the inner intent of the *tzimtzum* itself would be revealed,**⁶

שְׁהַכְּוֵנָה בְּהַצְמָצוּם
[שְׁהִיא עֲנִיָּנוּ הַפְּנִימִי]
הִיא בְּשִׁבְלֵי הַגְּלוּי.

i.e., that the purpose, [i.e., the inner intent,] of the *tzimtzum* is for the sake of revelation.

Since this is the inner intent of the *tzimtzum*, the bond between the higher realms

4. To refer to the words of the *Midrash* cited previously.

5. True, at Sinai, it was G-d Who initiated the bridging of the gap; in the words of the *Midrash* cited in sec. 4, "I will begin." Nevertheless, as explained in that section, the consummation of the interrelation of the higher realms and the lower realms is through the service of the Jewish people ("Those who are below shall ascend on high").

6. See the series of *maamarim* entitled *BeShaah Shehikdimu*, 5672, Vol. 2, p. 932ff. (see also *loc. cit.*, p. 995ff.) and *Toras Menachem, Sefer HaMaamarim Melukat*, Vol. 3, p. 193ff., *et al.*

וזהו שהרמז דל"ג בעומר בפסוק גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך, למדין מהרמז דל"ג בעומר שבפסוק 'עד הגל הזה', כי עיקר החידוש והעילוי ד'גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך' הוא, שראיית הנפלאות דתורה תהיה (לא רק מפני שהנפלאות יהיו בגילוי, אלא) על-ידי גל עיני, שהקב"ה יפקח את עיני האדם, ויראה האדם את הנפלאות דתורה מצד עיניו של האדם (כנ"ל סעיף ד), ובכדי שהאדם

and the lower realms can be internalized to the extent that the connection is entirely natural, an inherent part of the being of the lower realms, and not a new development that runs contrary to their nature.

וְזֶהוּ שֶׁהֶרְמֵז דְּל"ג בְּעוֹמֵר
בְּפֶסוּק גַּל עֵינֵי וְאַבִּיטָה
נִפְלְאוֹת מִתּוֹרַתְךָ, לְמִדִּין
מִהֶרְמֵז דְּל"ג בְּעוֹמֵר
שֶׁבְּפֶסוּק 'עַד הַגֵּל הַזֶּה',
On this basis, it can be explained why the allusion
to Lag BaOmer in the verse, "Open my eyes and I
will gaze at wonders from Your Torah," is derived
from the allusion to Lag BaOmer in the verse,
"This mound is witness." The connection between
the two verses is not just that coincidentally each use
the word גַּל.

כִּי עִקַּר הַחֲדוּשׁ וְהַעֲלוּי
דְּגַל עֵינֵי וְאַבִּיטָה
נִפְלְאוֹת מִתּוֹרַתְךָ הוּא,
For the fundamental new development and
ascent alluded to by the verse, "Open my eyes and
I will gaze at wonders from Your Torah," is

שְׁרָאִית הַנִּפְלְאוֹת
דְּתוֹרָה תִּהְיֶה
that the perception of the "wonders of the Torah"
will result

(לֹא רַק מִפְּנֵי שֶׁהַנִּפְלְאוֹת
יִהְיוּ בְּגִלּוּי,
(not only because the wonders will be revealed
– i.e., a revelation from Above, one that runs contrary
to man's inherent tendency –

אֲלָא) עַל-יְדֵי גַל עֵינֵי,
but rather,) that it come about by opening man's
eyes

שֶׁהַקָּב"ה יִפְקַח אֶת
עֵינֵי הָאָדָם,
that the Holy One, blessed be He, will open the
eyes of humanity enabling

וְיִרְאֶה הָאָדָם אֶת הַנִּפְלְאוֹת
דְּתוֹרָה מִצַּד עֵינָיו שֶׁל
הָאָדָם (כַּנ"ל סעיף ד),
mankind to recognize the wonders of the Torah
in a manner consistent with their own makeup
(as explained in sec. 4 above).

התחתון יוכל לראות הנפלאות דתורה מצד ענינו, הוא על-ידי הענין דל"ג בעומר המרומז ב'עד הגל הזה' – גילוי ענינו הפנימי דהצמצום, שהצמצום הוא בשביל הגילוי.

וּבְכַדֵּי שְׁהָאָדָם הַתַּחְתּוֹן יוכל לראות הנפלאות דתורה מצד ענינו, **The possibility for human beings on this lowly, material plane to recognize the wonders of the Torah in a manner consistent with their own makeup**

הוא על-ידי הענין דל"ג בעומר המרומז – ב'עד הגל הזה' **is dependent on the concept associated with Lag BaOmer alluded to by the verse, "This mound is witness," i.e., that**

גילוי ענינו הפנימי דהצמצום, **the inner intent of the *tzimtzum* be revealed and it be manifest**

שְׁהַצְמָצוּם הוּא בְּשִׁבִיל הַגִּילוי. **that the *tzimtzum* was intended for the sake of revelation.**

SUMMARY

Explanation is necessary regarding the interrelation of the verses, "Open my eyes and I will gaze at wonders from Your Torah" and "This mound is witness..." For "Open my eyes..." reflects how the divider between the mystic secrets of the Torah and the Torah's revealed dimensions will be bridged, while "This mound is witness..." speaks of the erection of a divider. The correlation of the two stems from the fact that the divider referred to by the verse, "This mound is witness" was a mound and not a wall, i.e., initially it was made in a manner that allows for the possibility that "I will cross to you..." and "you will cross to me."

Similarly, in the analogue, the intent in establishing a divider between the higher realms and the lower realms is that ultimately, the Jewish people establish a connection between these realms through their Divine service, i.e., the *tzimtzum* which established the division between these realms was intended for the sake of revelation – that the created beings experience a revelation of G-dliness.

On this basis, it can be explained why the allusion to Lag BaOmer in the verse, "Open my eyes and I will gaze at wonders from Your Torah," is derived from the allusion to Lag BaOmer in the verse, "This mound is witness." The fundamental new development alluded to by the verse, "Open my eyes and I will gaze at wonders

from Your Torah," is that the perception of the "wonders of the Torah" will result (not only because the revelations will be revealed from Above, but rather,) that it will come about by opening man's eyes. Thus mankind will recognize the wonders of the Torah in a manner consistent with their own makeup.

The possibility for human beings on this material plane to recognize the wonders of the Torah in a manner consistent with their own makeup is dependent on the concept associated with Lag BaOmer alluded to by the verse, "This mound is witness," i.e., that the *tzimtzum* was intended for the sake of revelation.

(ו) וְעַל-יָדֵי לִמּוּד וְהַפְצַת פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה, תּוֹרַתוֹ שֶׁל רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן יוֹחָאִי, וּבִפְרָט כְּמוֹ שֶׁנִּתְגַּלְתָּה בַּתּוֹרַת הַחֲסִידוֹת, גִּילּוֹי בְּאוֹפֵן דִּיתְפָּרְנְסוֹן, הַבְּנָה וְהַשְׂגָּה, וְעַד שֶׁהַשְׂכָּל דֵּהָאָדָם הַלּוֹמֵד נַעֲשֶׂה 'חֵד' עִם הָעֵנִין שְׁלוֹמֵדֵי [שֶׁהוּא עַל-דֶּרֶךְ הַמְּבֹאֵר לְעֵיל בְּעֵינֵי גַל עֵינֵי, שְׂרַאֲיִת הַנִּפְלְאוֹת דִּתּוֹרָה הִיא מִצַּד עֵנִינוּ שֶׁל הָאָדָם עֲצֻמוֹ],

— 10 —

The previous section emphasized that the ultimate purpose of creation is that man perceive the wonders of Torah in a manner consistent with his own makeup.

וְעַל-יָדֵי לִמּוּד וְהַפְצַת פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה, *Through the study and spreading of pnimiyus haTorah,*

תּוֹרַתוֹ שֶׁל רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן יוֹחָאִי, *the teachings of Rabbi Shimon bar Yochai,*

וּבִפְרָט כְּמוֹ שֶׁנִּתְגַּלְתָּה בַּתּוֹרַת הַחֲסִידוֹת, *in particular, as they have been revealed through the teachings of Chassidus,*

גִּילּוֹי בְּאוֹפֵן דִּיתְפָּרְנְסוֹן, הַבְּנָה וְהַשְׂגָּה, *which is a revelation in a manner that man can derive nurture from them, i.e., that they be presented in a manner that enables them to be understood and comprehended¹*

וְעַד שֶׁהַשְׂכָּל דֵּהָאָדָם הַלּוֹמֵד נַעֲשֶׂה 'חֵד' עִם הָעֵנִין שְׁלוֹמֵד *to the extent that the mind of a person who studies becomes one with the teachings he studies²*

[שֶׁהוּא עַל-דֶּרֶךְ הַמְּבֹאֵר לְעֵיל בְּעֵינֵי גַל עֵינֵי, *[– this correlates with the concepts explained above with regard to the verse, “Open my eyes,”*

שְׂרַאֲיִת הַנִּפְלְאוֹת דִּתּוֹרָה הִיא מִצַּד עֵנִינוּ שֶׁל הָאָדָם עֲצֻמוֹ], *that the perception of the wonders of the Torah accord with man's own makeup –]*

1. See *Kisei Melech*, as cited in sec. 2, footnote 10.

2. See *Tanya*, sec. 5 (p. 9b).

Such understanding is possible only because of the concept mentioned in the previous section: That the *tzimtzum* was intended for the sake of revelation. Otherwise, it would be impossible for man, a created being, to become utterly one with spiritual concepts that reflect essential G-dliness.

זוכים לגילוי פנימיות התורה שיהיה לעתיד-לבוא, שהגילוי אז יהיה נוסף על מצד מלמעלה אלא שזה יהיה ענינו דהעולם, כמו שכתב הרמב"ם³ ולא יהיה עסק כל העולם אלא לדעת את ה' בלבד כו'⁴ שנאמר⁵ כי מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים, בגאולה האמיתית והשלימה על-ידי משיח צדקנו, בקרוב ממש.

זוכים לגילוי פנימיות התורה
שִׁיְהִיָּה לְעֵת־לְבוֹא, we merit the revelation of *pnimiyus haTorah* in the Ultimate Future.³

שִׁהְגִּילוּי אֲזִי יִהְיֶה נוֹסֵף עַל
מִצַּד מִלְּמַעְלָה אֲלָא שְׁזֵה
יִהְיֶה עֲנִינוֹ דְּהָעוֹלָם, In that era, not only will there be a revelation from Above, but also the awareness of spiritual truth will accord with the very nature of our material world,

כְּמוֹ שֶׁכָּתַב הַרְמַבְ"ם וְלֹא
יִהְיֶה עֵסֶק כָּל הָעוֹלָם אֲלָא
לְדַעַת אֶת ה' בְּלִבָּד כו' as *Rambam* writes:⁴ "The occupation of the entire world will be solely to know G-d..."

The term *Rambam* uses, עסק, "occupation," implies that "the knowledge of G-d" will be the "business" of the world. Just as a businessman lives and breathes his business 24/7,⁵ so too, in the era of *Mashiach*, all humanity will be wholly occupied with the knowledge of G-d.

שֶׁנֶּאֱמַר כִּי מְלֵאָה
הָאָרֶץ דְּעֵה אֶת ה'
כַּמִּים לַיָּם מְכַסִּים, as it is written,⁶ "For the world will be filled with the knowledge of G-d as the waters cover the ocean bed."

בְּגֵאֻלָּה הָאֱמִיתִית וְהַשְּׁלֵמָה
עַל-יְדֵי מְשִׁיחַ צְדִקְנוּ, This will be manifest in the true and ultimate Redemption, led by our righteous *Mashiach*;
בְּקֵרוֹב מְמִשׁ. may it take place in the immediate future.

SUMMARY

Through the study and spreading of *pnimiyus haTorah*, the teachings of Rabbi Shimon bar Yochai, in particular, as they have been revealed through the teachings of *Chassidus*, which enables them to be understood by a person in a manner consistent with his own makeup, we will merit the revelation of *pnimiyus haTorah* in the Ultimate Future. Then, "the occupation" of all humanity "will be solely to know G-d."

3. See *Tanya, Iggeres HaKodesh*, Epistle 26, which explains the statement of the *Zohar*, Vol. III, p. 124b, "In the future, Israel will taste the Tree of Life [the teachings of *pnimiyus haTorah*]... and [as a result,] be redeemed from the exile with mercy."

4. *Hilchos Melachim* 12:5, the conclusion of the *Mishneh Torah*.

5. See *Likkutei Sichos*, Vol. 28, p. 271, based on the gloss of *Bach to Orach Chayim* 47:3.

6. *Yeshayahu* 11:9.

(* יצא לאור בקונטרס ל"ג בעומר – תנש"א, "לקראת ל"ג בעומר .. יום ה', ל"ג בעומר, ה'תנש"א".

- (א) תהלים קיט, יח.
 (ב) שבהמשך חייב אדם לברך תרל"ח פכ"ג (ע' לט ואילך)*. וראה שם פכ"ה (ע' מא).
 (ג) ד"ה עד הגל הזה (דש, ג ואילך).
 (ד) ויצא לא, נב.
 (ה) סידור שם (דש, סע"ב). ד"ה לה"ע הילולא דרשב"י עטר"ת (סה"מ עטר"ת ס"ע טיט ואילך). ועוד.
 (ו) מובן בפשטות, שבמתן תורה [שהי' ע"י משה רבינו] ניתן גם פנימיות התורה**, אלא שהגילוי דפנימיות התורה הי' ע"י רשב"י.
 (ז) אד"ז בזה"ג רפד, ב.
 (ח) ראה אד"ז שם (רצא, סע"א) "מלין דדחילנא לגלאה".
 (ט) ראה אד"ז שם (רפד, ב) "ר' אבא יכתוב". ויש לומר, דמהטעמים שצוה לכתוב הדברים שאמר אז דוקא הוא, כי בענינים נעלים צריך פעולה מיוחדת שיהיו שייכים להעולם.
 (י) ראה תק"ז ת"ו בסופו "כמה ב"נ לתתא יתפרנסון מהאי חיבורא דילך כו". ובכסא מלך שם, דפירוש "יתפרנסון" הוא "פורשו מאמריו העמוקים כו' שיבינו כו". וראה לקו"ש ח"ג ע' 873.
 (יא) ראה סידור שם (דש, סע"א ואילך). וראה אגה"ק ביאור לסימן ז"ך (קמו, סע"א) וסימן כח (קמח, א).
 (יב) ראה סה"מ ה'תש"ד ע' 13 ואילך. ובכ"מ.
 (יג) המשך תרס"ו ע' ריט. סה"מ ה'תש"ד ע' 211.
 (יד) כ"ה הלשון ("מתן תורה") בהמשך תרס"ו שם. ובסה"מ ה'תש"ד שם "הנתינה דפני' התורה". ולכאורה הכוונה היא להגילוי דפני' התורה – ראה לעיל הערה 6.
 (טו) ראה הקדמת הרמב"ם לפירוש המשניות (ד"ה אחר כן ראה), דאביטה נפלאות הו"ע דבש וחלב תחת לשונך* (שה"ש ד, יא), ובמס' חגיגה (יג, א)** דדבש וחלב הו"ע מעשה מרכבה – אוה"ת (יהל אור) לתהלים עה"פ (ע' תסא).
 (* ראה ב" מפתח" להמשך, שפרקים כג-כה דההמשך הם מאמר בפני עצמו. ולהעיר, שלכאורה, התחלת המאמר הוא גל עיני, אלא שניתוסף בתחילתו וזהו שאמר דהע"ה בכדי לקשר עם המאמרים שלפניו. (** כולל גם פנימיות התורה שתתגלה לע"ל. וכידוע שמתן תורה לא יהי' עוד הפעם (סה"מ תרנ"ו ע' שנו. המשך תרס"ו ע' כג. שם ע' תקמו. תער"ב ח"א ע' שסו. סה"מ עטר"ת ע' רצא. תרפ"ה ע' קצט. ה'תש"ט ע' 57. ועוד).
 (טז) מצודת ציון עה"פ (תהלים קיט, יח).
 (יז) פכ"ג (ע' לט).
 (יח) ח"ג קנב, א.
 (יט) מהחילוקים בין נר"ב (נשמתא) לח"י (נשמתא לנשמתא) הוא, דנר"ב הם מלוכשים בגוף, וח"י הם למעלה מהתלבושות בגוף. ויש לומר, דענין ההסתלקות הוא שהנשמה יוצאת מהגבלת כלי הגוף, דבכללות הו"ע ח"י שלמעלה מהתלבושות בגוף. וכאשר רשב"י "בעא לאסתלקא מן עלמא" (לשון הזהר שבהערה 7), (הגם שנשמתו היתה בהתלבושות בגוף), האירה אצלו בחינה זו, ולכן גילה אז בחינת נשמתא דנשמתא (שבתורה).
 (כ) אוה"ת (יהל אור) לתהלים ס"ע תנט ואילך.
 (כא) בתחלתו (ב, א).
 (כב) וכמו "אראנו נפלאות" (מיכה ז, טו) שהקב"ה יראה את הנפלאות. ולהעיר מהמבואר באוה"ת לתהלים שם ובמשך הנ"ל שם פכ"ה, דאביטה נפלאות הוא כענין "אראנו נפלאות".
 (כג) תנחומא וארא טו. שמו"ר פ"ב, ג. ועוד.
 (כד) תהלים קטו, טז.
 (כה) יתרו יט, כ.
 (כו) משפטים כד, א.
 (כז) לקו"ש ח"ח ע' 23.
 (כח) פכ"ג (ריש ע' מ).

- (כט) ע"ד אסתכל באורייתא וברא עלמא (זח"ב קסא, א"ב).
 (ל) להעיר מהידוע (תו"א בתחלתו (ושם ב, א). ובכ"מ. ובארוכה בלקו"ש ח"ט ע' 65) דתורה היא המשכה מלמעלמ"ט ומצוות העלאה מלמטלמ"ע.
 (לא) ראה ספר השיחות תשמ"ח ח"א ע' 213. ח"ב ע' 666.
 (לב) וראה תניא פ"ד (ח, ב) "התורה ירדה ממקום כבודה כו".
 (לג) ב"ר רפמ"ד. וש"נ.
 (לד) קידושין מ, ב. ב"ק יז, א.
 (לה) ראה תניא רפ"ח. של"ה רמט, סע"ב. וראה בהנסמן במפתח פסוקים ומחז"ל בתניא (קה"ת תשמ"ה) ע' צ הערה 11.
 (לו) אגה"ק סכ"ט (קנ, ב). תו"א שמות נג, ג. ובכ"מ.
 (לז) תו"א מקץ לב, ד. ובכ"מ. וראה בהנסמן בתו"מ סה"מ אייר ע' רכד הערה 36.
 (לח) ראה תו"מ סה"מ תמוז ע' טו, ובהנסמן שם הערה 25, שבקיום המצוות צ"ל שתי כוונות, כוונה כללית וכוונה פרטית.
 (לט) להעיר מתניא פל"ט (נג, ב) "כמו שאין אדם עושה דבר בשביל חבירו למלאות רצונו אא"כ אוהבו או ירא ממנו, כך אי-אפשר לעשות לשמו ית' באמת למלאות רצונו לבר בלי זכרון והתעוררות אהבתו ויראתו" – והדרך לבוא לאהבתו ויראתו היא לימוד פנימיות התורה (כמובן גם מרמב"ם הל' יסודי התורה פ"ב ה"ב).
 (מ) להעיר מסה"מ ה'תש"ב ע' 53.
 (מא) פ"ח (בסהמ"צ להצ"צ קיח, א).
 (מב) דש, ג ואילך. וראה בארוכה תו"ח ויצא לו, א ואילך. המשך תער"ב ח"א פק"ז (ע' רו) ואילך.
 (מג) המשך חייב אדם לברך תר"ח הנ"ל פכ"ה (ע' מב). ושם, שזהו ע"ד ענין מחצתי ואני ארפא (האזינו לב, לט. וראה קה"ר פ"א, ד) שיהי' לע"ל.
 (מד) ראה לקו"ת ויקרא (ה, סע"א) מפע"ח (שער הנהגת הלימוד), שתלמוד ומשנה הם בבריאה וביצירה, ומקרא הוא בעשי'. ובהמשך הענין שם (ה, ב), שהסיפורים דתורה הם "דברים שלא ניתנו להתלבש למטה בחכמה ושכל כלל". ומזה מובן, שעיקר הענין ד"מקרא בעשי'" הוא בסיפורים דתורה שבכתב.
 (מה) ראה גם לקו"ש ח"ה ע' 136. ושם, דזה שיש נתינת מקום שיהי' "אעבור" ו"תעבור" התנו בפירוש בדיבור שלהם בענין הגל – לא תעבור גו' לרעה, ובפי' רש"י שם: אבל אתה עובר לפרקמטיא.
 (מו) תניא רפ"ו.
 (מז) ובלשון המדרש (הובא לעיל ס"ד) "שגזר ואמר, בני רומי לא ירדו לסוריא ובני סוריא לא יעלו לרומי".
 (מח) ראה הערה הקודמת.
 (מט) ראה המשך תער"ב ח"ב ס"ע תקלב ואילך. תו"מ סה"מ ניסן ס"ע קצג ואילך. ובכ"מ.
 (נ) ראה תניא פ"ה (ט, ב).
 (נא) בסיום וחותרם ספרו.
 (נב) היינו, שזה (ידיעת ה') הוא העסק (והענין) דהעולם.
 (נג) ישע"י יא, ט.

